ATEITIS

1954 M.

VASARIS, NR. 2

ATEITIS eina nuo 1911

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

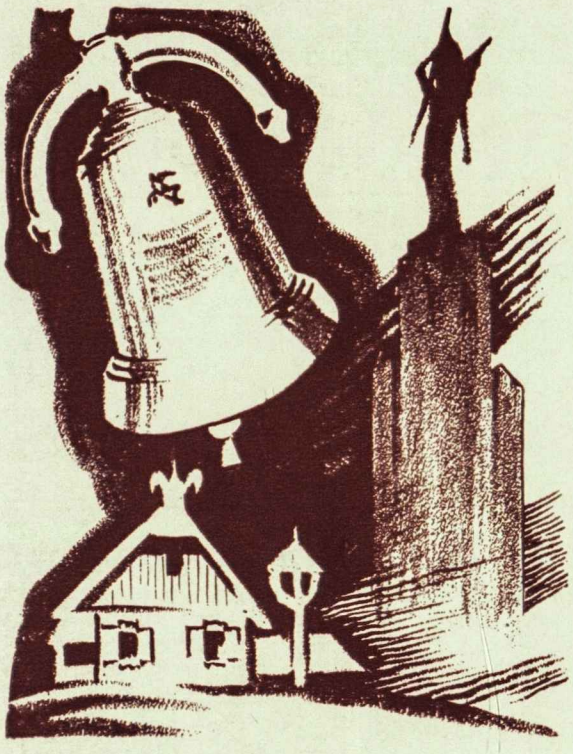

Lietuva, Lietuva, tu kaip saulė gyva
Ir už rudenio debesio juodo,
Tu benamių sūnų už kalvų ir kalnų
Ir daina, ir viltis, ir paguoda.

Bern. Brazdžionis

ATEITININKŲ KONGRESO METAI

TURINYS

Bernardas Brazdžionis — Gimtosios žemės ilgesys, Vakaro vizija (eilėraščiai) 25
Alfa Sušinskas — Ties didžiąja diena 26
Aleksandras Šatas — Kalnų trobelės (eil.) 27
A. P. Bagdonas — Atminimai (eil.) 27
P. Natas — Šv. Kazimiero pasirodymas (eil.) .. 28
K. J. Petrėnas — Šventojo Karalaičio globoje 28
Prelatas Kazimieras Šaulys 29
Birutė Empakerytė — Klebonėlis ... 30
Įsijunkime į visų tautų maldą 31
Kaip aš manau išlikti lietuviu (Aloyzo Bagdanavičiaus, Dalios Prikockytės ir Prano Zarankos rašiniai 32
Slaptutė — Užmik; Tylos kristalas (eil.) ... 33
Pasižadame Lietuvai 34
Kęst. Keblinskas — Northeastern Universitetas Bostone 35
Vitalija Bogutaitė — Skundas (eil.) 36
Pakelės Smilga — Saulėleidis; žvaigždė (eil.) 36
Pastabos, pastabėlės 37
R. Augiūtė — Mano mėgiamiausios knygos 38
Dovydaitis dainuoja iki galo 38
Vidurkis — Ak, ta Chicaga! 39
P. Natas — Kanapinio belaukiant (eil.) 39

SPORTAS

P. Ganvytas — 20 metų žaliojoj aikštelėj 40

KREIVOS ŠYPSENOS 41

DARBAI IR ŽMONĖS

Kun. K. Pataiavičius — Ispanijos jaunimo nutaikos 42
"Ateities" konkursui pasibaigus 42
SAS Baruose 43

ATSKLEISTA KNYGA

P. Jurkus — LRD laureatas Brazdžionis ir jo "Didžioji Kryžkelė" 45
J. Indrys — Suvalkiečių vestuvės (Jono Balio) 46
J. Gulbinas — Jakamutis svečiuos pas raganą (Jurgio Jankaus "Po raganos kirviu" 46

PLAČIAME PASAULY 47

Viršelio 1 psl. — Clevelando blezdingėlės

Viršelio vinjetė dail. T. Valiaus

1954 METAI VASARIS - FEBRUARY Nr. 2

LIETUVIŲ KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS
VYR. REDAKTORIUS — Paulius Jurkus

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS: J. Baužinskas, V. Grajauskaitė, G. Botyrius, V. Karečkaitė, K. Kudžma.

Redakcijos ir administracijos adresas:
"Ateitis", 630 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y., U. S. A.

PRENUMERATA metams: $5.00 pagal U. S. dol. kursą.

Carbės prenumerata metams $10.00

Atskiro nr. kaina 50c.

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association "Ateitis", 630 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Subscription $5.00 per year.

Single copy 50 cents.

Entered as second - class matter at the post office at Brooklyn, New York, March 31, 1950 under the Act of March 3, 1897.

Bernardas Brazdžionis

GIMTOSIOS ŽEMĖS ILGESYS

Koks gyvas tu, koks didelis ir koks sunkus,
Gimtosios žemės ilgesy,
Užliejęs saule ir kaitra visus takus,
Suspaudęs širdį, lyg rudens naktis tamsi.

Tu ateini iš pat piliakalnių širdies,
Iš pačio židinio šventų tėvų namų,—
Ir nematau aš pro tave kitos žvaigždės,
Ir nežinau kitų, taip žudančių skausmų . . .

Greičiau nei spindulys radaro danguje,
Giliau nei šachtų suodini urvai,
Švelniau nei nailono švelniausioji gija,
Ir įkyriau negu šešėlis visame kely buvai . . .

Ir be tavęs aš lyg be duonos kasdieninės,
Ir be tavęs, tarytum žemė be lietaus,
Ir be tavęs aš lyg be šaukiančios tėvynės
Ant žemės vieškelio plataus.

Kaip motina gera, tu surenki visus išsklidusius
[vaikus
Ir kaip patėvis piktas tu negrįžtančiam esi,
Kai sieloj pabundi toks didelis ir toks sunkus
Gimtosios žemės ilgesy.

VAKARO VIZIJA

Padės ten laikas, po dienos pailsęs,
Svečioj pakalnėj vakaro irklus,
Dangus saulėleidžiu į upės veidą pilsis,
Lizde paukštelis giesdamas priglus.

Kur miršta žvaigždės, jo giesmėj girdėsi,
Kur gimsta gelmės, tau naktis giedos,
Ir, kai prie upės prikeliausit dviese,
Ji bus tyli, gili kaip niekados . . .

Joje plazdės platybė vandenynų,
Joje nuskęs žvaigždėtieji skliautai,
Joje ten šauks ir judu, Dievas žino,
Kokių šalių, kokių dienų krantai.

Ir, lig pusiau į srovę jos įbridę,
Atsižiūrėdami dar šauksit atgalios:
— Parodyk, Viešpatie, kaip panemunės žydi,
Kaip aukso bitės dūzgia dobiluos . . .

Parodyk, Viešpatie, gimtos sodybos svirtį,
Trokštančias lūpas šulinio lašu
Suvilgyk, kad sugrįžtume numirti
Į žemę, amžiams pažadėtą pranašų.

(Iš knygos "Didžioji Kryžkelė", kuri laimėjo praėjusių metų Lietuvių Rašytojų Draugijos premiją)

Bern. Brazdžionis

J. DAGYS — Skulptūra medyje

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

TIES DIDŽIĄJA DIENA

ALFA SUŠINSKAS

Dr. J. Basanavičius skaito Nepriklausomybės paskelbimo aktą. (Dekoratyvinė lėkštė)

Vasario Šešioliktoji yra didžioji Lietuvos ir lietuvių tautos diena. Nė nereikia užsiminti (kiekvienas lietuvis žino), kad ši diena reiškia Lietuvos valstybės atstatymą ir laisvo, savarankiško lietuvių gyvenimo paskelbimą 1918 metais vasario 16 dieną Vilniuje . . .

Nuo tos didžiosios dienos Vasario Šešioliktoji mums patapo Lietuvos laisvės ir Tėvynės meilės simboliu. Vasario Šešioliktoji yra šventoji, tautinė lietuvių diena.

Kiekvieno krašto ir kiekvieno atskiro žmogaus laimės pagrindas yra laisvė. Kai kraštas laisvės netenka, jo žmonės nebetenka laimės: su krašto nelaisve prasideda ir jo žmonių visokeriopa nelaimė — visoks jų vargas, visoks skausmas . . . Krašto tragedija yra jo žmonių tragedija...

Didelis mūsų jaunųjų skaičius Lietuvos laisvės dienų neprisimena arba jas teprisimena lyg per rūkus... Bet lietuviškoji jų dvasia, tėvų ir vyresniųjų juose įkvėpta, ir jiems atveria didįjį Lietuvos ir lietuvių skausmą, Lietuvai vergijos pančiuose atsidūrus ir jai laisvės netekus.

Laimė laisvai gyventi savo tėvynėje yra visada susijusi su meile savajai tėvynei. Ši tėvynės meilė tikruose jos vaikuose ne tik kad neišblėsta, bet dargi net stiprėja, tėvynei laisvės netekus ir jai vergijoje atsidūrus. Tėvynės meilė visada siekia savo pagrindinio tikslo: visokeriopos laisvės ir laimės tėvynei. Didėjant tėvynės nelaimei, kartu didėja, auga ir tėvynės meilė tikruose jos vaikuose. Meilė savo tėvynei yra natūrali ir normali žmogaus savybė. Tėvynės meilės stoka yra nenormali žmogaus būsena.

Meilė žmogaus prigimtyje yra labai stipri ir reikšminga dvasinė jėga. Meilės gyvenimu reiškiasi tikrasis žmogus. Dėl to ir Viešpats Jėzus savo dieviškąją religiją pagrindė Dievo ir artimo meile, kuri yra viena iš esminių krikščionybės savybių. Meilė yra aktyvi, o ne pasyvi dvasinė jėga; meilė yra nuolatinis, įvairiarūšis veikimas mylimojo asmens, daikto ar dalyko kryptimi; meilė, būdama aktyvi jėga, reiškiasi aukos bei pasiaukojimo forma mylimojo atžvilgiu. Aktyvumas ir pasiaukojimas yra esminiai meilės bruožai.

Ir savosios tėvynės meilė neišsiskiria iš šitokio meilės supratimo. Tikra tėvynės meilė yra aktyvi ir pasiaukojanti. Juo daugiau mylimasis kenčia, juo daugiau veikia ir daugiau aukojasi jam mylintysis. Lietuva yra atsidūrusi savo pačioje didžiausioje, istorinėje kančioje. Tai ir jos vaikų meilė jai turi reikštis didžiausia veikla ir didžiausiu pasiaukojimu!

Šlykštus dalykas yra Dievą mylėti vien žodžiais be darbų (žodinėje meilėje juk nėra jokios tikros meilės: meilei reikia veiksmingo įrodymo!). Lygiai taip pat yra šlykštu, vedmainiška ir tėvynę mylėti tik žodžiais: šitokioje žodinėje tėvynės meilėje nėra tėvynės meilės . . . Kas savo Tėvynę Lietuvą myli tikra, meile, tas suranda daug būdų ir kelių šiai savo patriotinei meilei išreikšti. Savąja tėvynės meile lietuvis siekia gerovės Lietuvai. Šiuo metu ši gerovė yra Lietuvos laisvė su visomis laisvės kovos formomis, su visais jos vargais ir sunkumais . . .

Tikra tėvynės meilė nesiderina su asmenine reklama, siekiama iš tautinio darbo. Tautinis laisvinimo darbas, dirbamas egoistinei savo naudai, nekyla iš tėvynės meilės, ir tos meilės jis neturi; o neturėdamas tėvynės meilės, toks egoistinis veikimas anksčiau ar vėliau parodo savo tikrąjį veidą ir, užuot padėjęs, pradeda silpninti ir net griauti visą darnųjį, tautinį vadavimo darbą...

Kas už tautinį, valstybinį darbą pats sau ant galvos vainiką dedasi, tas neturi tėvynės meilės, ir jam ne kenčiančioji, pavergtoji tėvynė rūpi, bet savo išpūsta ambicija ir kuri nors paslėpta, nešvari, egoistinė intencija . . .

Našiai ir naudingai dirbti tėvynės vadavimo darbą yra neįmanoma be tėvynės meilės: tėvynės meilė yra didžioji jėga, įgalinanti eiti sunkiu, erškėčiuotu, dažnai ir kraujo aukos keliu, vedančiu į tėvynės laisvę . . .

Tėvynės meilė yra tikra antgamtinė dorybė, kai ji yra susieta su meile Dievui, visų tautų ir tautinės bei valstybinės laisvės Autoriui. Tėvynės meilė viena, atsieta nuo meilės Dievui, dažnai išsenka . . . Drąsiausiai miršta už savo tėvynę tas, kuris, savo heroiška mirtimi žemiškosios tėvynės nebetekęs, tikisi sulauksiąs amžinosios tėvynės Viešpaties prieglobstyje . . . Faktiškai tėvynės meilė ir kyla iš Dievo, nes Jis yra žmoguje įdiegęs meilės (šiuo atveju: tėvynės meilės) jėgą, ir savo amžinaisiais įstatymais Jis yra įsakęs mylėti savo tėvynę, ir yra uždraudęs pavergti kitų tėvynę, pavergti žmogų ir jį vergijos pančiais naikint . . .

Jaunųjų širdis visada yra pilna meilės. Ir Tėvynės Lietuvos skausmą mūsų jaunieji pergyvena gaivalinga, tautine meile, juos heroiškan darban traukiančia, darban dėl Lietuvos laisvės ir dėl visokeriopo šviesaus Tėvynės rytojaus.

Vasario Šešioliktoji yra mums didysis, gyvasis Tėvynės laisvės ir meilės simbolis, tiek daug primenąs, tiek daug pasakąs, toks mielas, artimas, ir toks skausmingas, toks tragiškas Tėvynės skausmo dienose...

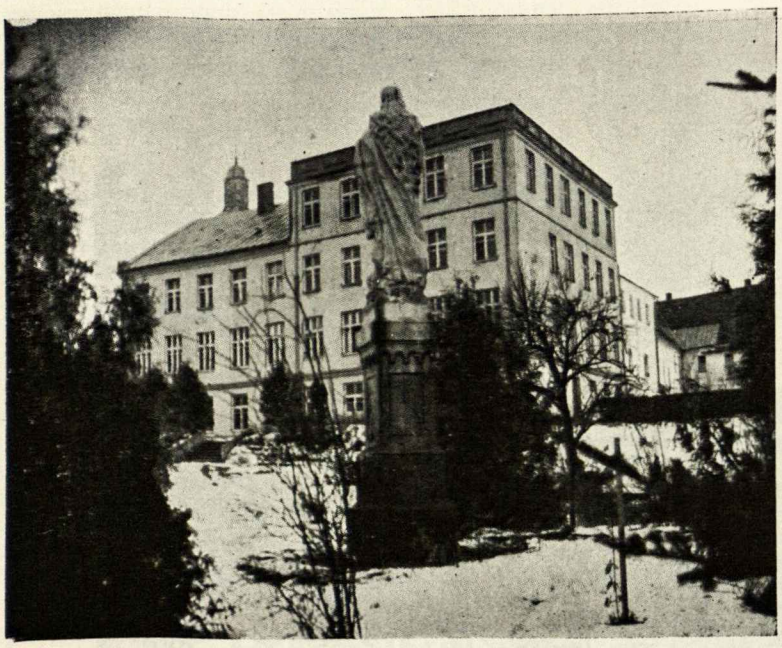

TELŠIŲ KUNIGŲ SEMINARIJA

Įkūrus Lietuvos Bažnytinę provinciją, tuo pačju panaikinta kelis šimtmečius gyvavusi Žemaičių vyskupija. Ji buvo padalyta kitoms vyskupijom, didesnė dalis atiteko naujai Telšių vyskupijai. Pirmasis jos vysk. J. Staugaitis, norėdamas žemaičiams parengti gerų kunigų, 1927 m. Telšiuose įkūrė kunigų seminariją. Prie katedros buvo vienuolynas. Prie jo pristačius dar naujus pastatus, išaugo ant kalno graži seminarija, kur normaliai mokėsi apie 120 klierikų.

Pirmuoju rektorium buvo prel. V. Borisevičius, vėliau vyskupas, antruoju—prel. P. Ramanauskas, vėliau vyskupas. Abu yra dingę bolševikų okupacijoje be žinios.

Aleksandras Šatas

KALNŲ TROBELĖS

Per miškus, kaip prarajos tamsius,
Vos atbridau kalnų papėdėn;
Įkaitusias kalnų galvas
Vėsino debesys susėdę.

Kalnuos vidurnaktis baisus;
Audra arus prikėlė . . .
Gyvačių geluonim žaibai
Pravirkdo mirties slėnius.

O pakely šviesiom akim
Kalnų trobelės mažos,
Dėl jų prieš vėtrą milžinai
Rankas iš skausmo grąžo.

Dėl jų keleiviai alkani
Viršukalnes užmiršta,
Ir saulės vizija didi
Prie židinio numiršta.

Aukštyn, nežinomais takais
Keliuos, klumpu ir slystu.
O vis pirmyn, o vis aukštyn
Slopina miegą ryžtas.

Amerika, 1953. VII. 17.

A. P. Bagdonas

A T M I N I M A I

Ko jūs, atminimai,
Kaip šešėliai sekat
Iš nakties į naktį
Per visas gatves?

Ir kančios ir meilės
Čia kryžiuojas takas,
Kai širdis pavargo
Jūsų naštą nešt.

Ir tyloj vakarėj
Jūsų balsas aidi
Su dainom šienpjūtės
Ir varpų malda . . .

Su žiedų žvangučiais
Plaštakėlės žaidė,
O širdis, kaip paukštė,
Džiūgavo laisva.

Atminimai plaukia
Kaip Venta patvinus;
Neša saulę, audras,
Klaikumą naktų . . .

O širdy pabudo
Keistas toks troškimas:
Eiti vėl paklaidžiot
Užmirštu taku.

Gardino vaizdas 16-me amžiuje. Ten mirė šv. Kazimieras.

P. Natas

ŠV. KAZIMIERO PASIRODYMAS

Aš kaip senas ir naktibalda kareivis,
pratęs neverkti, kai krinta draugai mieli mūšio lauke,
keliu vienintelės akies žvilgsnį kreivą,
Iškreiptą žvilgsnį dėl rando kairiajam skruoste.

Ir aš regiu, Tujen žirgu atjoji,
žirgu balčiausiu pro Grigo ratus. —
Ir Tave regi vadai ir kareiviai lietuviai artojai,
mirt pasirengę kovoj dėlei laisvės šventos.

Regim visi, ne kardu Tu mojuoji,
skleidžias dešinėj Tau balta lelija,
it vėliava ji man šviečia kovoje,
priešą mirtin kai veju . . .

Daug kart buvau aš nuo kraujo ir prakaito šlapias,—
mano akis tik visuomet paliko sausa,—
nūn aš verkiu, Karžygy iš Anapus,
Ko sugrįžti Tu atgal į dausas?

ŠVENTOJO KARALAIČIO GLOBOJE

Kiekviena tauta džiaugiasi ir didžiuojasi savo šventaisiais. "Šventieji priklauso visiems laikams ir visoms tautoms, bet jie būna ypač brangūs tiems, iš kurių jie yra kilę ar kurių žemėje yra gyvenę ir veikę" (Kun. St. Yla).

Toks šventasis lietuvių tautai yra šv. Kazimieras, Didžiojo Lietuvos kunigaikščio ir Lenkijos karaliaus Kazimiero ir Elzbietos Habsburgaitės sūnus, gimęs 1458 m. Mokėsi jis karališkoje namų mokykloje, o jo mokytojas kanauninkas Jonas Dlugošas, kad ir nelietuvis, tačiau gerai pažino Lietuvą ir apie jos praeitį daug buvo rašęs.

Jaunutis Kazimieras iš pradžių dalyvavo politikos gyvenime ir, teturėdamas vos 13 metų, buvo net kandidatas į Vengrijos sostą, tačiau "paaugęs jis visiškai pasitraukė nuo užsienio politikos. Atsidavęs maldoms, jis tik rėmė katalikų Bažnyčią. Buvo labai maldingas ir didelis asketas" (A. Šapoka, Lietuvos istorija, 191). Pop. Leonas X 1603 m. Kazimierą paskelbė šventuoju.

Šventasis Karalaitis lietuvių tautoje paliko šventą, brangų ir jautrų atminimą, o žmonės jo asmenį apipynė istoriniais ir legendariniais

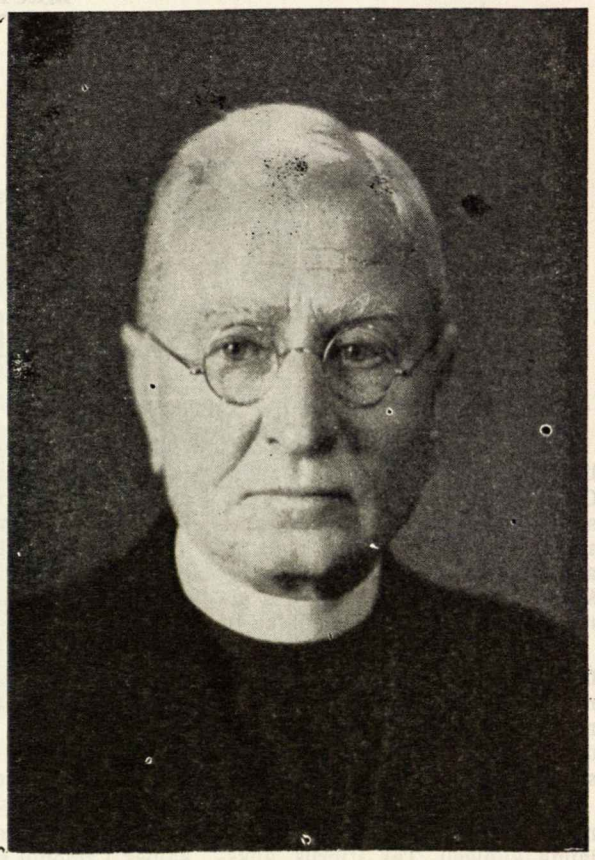

PREL. KAZIMIERAS ŠAULYS,

gim. 1872. I. 16. Švėkšnos parap., mokėsi Palangos progimnazijoj, Kauno-Žemaičių kun. seminarijoj ir Petrapilio dvasinėj akademijoj. Kun. semin. dalyvavo slaptame lietuvių klierikų būrelyje, kurio nariais buvo Tumas-Vaižgantas, Dambrauskas-Jakštas, Pakalniškis-Dėdė Antanazas, J. Skvireckas ir k. Jis buvo didžiojo Vilniaus seimo (1905) ir pirmosios liet. katal. socialinės savaitės (1908) dalyvis, Lietuvos Tarybos narys, Lietuvos nepriklausomybės akto (1918. II. 16) signataras, Steigiamojo seimo ir konstitucinės komisijos narys. Lietuvių spaudoje dalyvauja nuo 1905 m. Žymesni jo veikalai: "Socializmas ir mūsų socialiniai reikalai" (1906), "Sociologija" (1926), "Kanoniškojo proceso teisė". Ilgus metus prel. K. Šaulys atsidėjęs dirbo bažnyt. administracijos baruose, nuo 1926 m. buvo Kauno arkivyskupijos generalinis vikaras. Šiuo metu gyvena Šveicarijoje, Lugano, Via Calloni 144, Casa S. Brigitta.

Dangiškojo Globėjo šv. Kazimiero dienoje ir švenčiant Vasario 16-ją, lietuvių ryžto ir vilties dieną, "Ateities" skaitytojų šeima Garbingąjį Prelatą nuoširdžiai atsimena, sveikina ir linki Dievo palaimos gyvenime!

pasakojimais, nešančiais tautai tvirtybės ypač didelių nelaimių ar sunkios priespaudos metu.

Šv. Kazimiero pasirodymas lietuviams, kovojantiems su žymiai stipresne Maskvos kariuomene prie Polocko tvirtovės, sustiprino lietuvius ir atnešė pergalę. Šis įvykis, minimas oficijalioje kunigų poterių knygoje, brevijoriuje, ėjo lietuviuose iš lūpų į lūpas, iš kartos į kartą, dažnai pagražinamas įvairiomis legendomis apie slaptąją šv. Kazimiero kariuomenę Kauno požemiuose, apie jo stebuklingąją pagalbą tautai nelaimių metu. Pirmojo bolševikmečio metu ir dabar dangiškoji Šventojo Karalaičio globa stiprina ir viltį neša pavergtam mūsų kraštui.

Šv. Kazimiero pasirodymą lietuvių kariuomenei prie Polocko meniškai pavaizdavo dail. J. Mackevičius, nutapęs didžiulį paveikslą Panevėžio katedros kupole.

Liturginiame ir visuomeniniame gyvenime šv. Kazimieras paliko gražių pėdsakų. Tuojau po jo mirties (1484) Vilniuje pradėta prie katedros statyti koplyčia, kur turėjo būti palaidotas šventojo Karalaičio kūnas. Ji buvo užbaigta statyti jo brolio Zigmanto laikais ir ten perkelti šventojo palaikai, vadovaujant Vilniaus vyskupui, dalyvaujant visos Lietuvos visuomenės atstovams.

J. E. Arkivysk. J. Skvirecko ir kitų tremtyje esančių Lietuvos vyskupų pastangomis Apeigų Kongregacija Romoje leido šv. Kazimiero Transliacijos šventę liturgine tvarka švęsti kasmet rugpiūčio 27 d. Be to, pop. Pijus XII 1949 m. šv. Kazimierą paskelbė ypatinguoju katalikiško Lietuvos jaunimo globėju ir pavyzdžiu.

Šv. Kazimiero garbei Lietuvoje išaugo nemažai puošnių šventovių, parapinių bažnyčių, koplyčių, pvz. Vilniuje, Kaune, Panevėžyje, Žemaitkiemyje, Vėžaičiuose, Kamajuose, Baltriškėje, Aleksote, Kučiūnuose, Lekečiuose, Igliaukoje, ir k. Jos skleidė šv. Kazimiero garbę ir ugdė žmonėse pamaldumą. Šv. Karalaičio kultas veržėsi ir į užjūrį, kur kūrėsi ir savas bažnyčias statė mūsų pirmieji ateiviai, pavesdami jas Šventojo Karalaičio globai.

O kiek nuopelnų turi lietuviškasis Herderis—Šv. Kazimiero Draugija Kaune, išleidusi daugybę lietuviškų religinių knygų, beletristikos, laikraščių, įvairių spaudinių, kurie pasiekdavo visus Lietuvos kampelius ir švietė žmones! Švento atminimo prel. Al. Dambrauskas—Ad. Jakštas įdėjo čia visą savo širdį ir rūpestį, paaukojo savo amželį!

Šv. Kazimiero Seserų Kongregacija Lietuvoje taipgi panūdo eiti šv. Karalaičio keliu ir ėmėsi jaunimo švietimo ir auklėjimo darbo. Jų veikla gražiai tarpo ir JAV. Šv. Kazimiero vardą ilgai Chicagoje garsino Šv. Kazimiero Akademija, dabar pavadinta Maria High School, vedama seserų kazimieriečių.

Amžinajam Mieste, Romoj, šv. Kazimiero vardą neša jaunutis lietuviškas židinys—Šv. Kazimiero Lietuvių Kolegija, kur gyvena, mokosi ir kunigo darbui rengiasi jaunieji Lietuvos religinio gyvenmo puoselėtojai.

Šv. Kazimiero kultą ir pamaldumą į jį Lietuvoje ir dabar tremties dienose nuoširdžiai ir atsidėjęs ugdo ir populiarina J. E. Arkivysk. J. Skvireckas, neseniai atšventęs garbingą 80 m. amžiaus sukaktį. Jis trokšta, kad ypač šiais Marijos Metais katal. Lietuvos jaunimas prisimintų savo šventąjį Globėją ir pasiryžtų eiti jo parodytuoju šventumo ir aukos keliu, nuskaidrintu Nekaltai Pradėtosios meile.

K. J. Petrėnas

Šv. Rašto prakilnumas verčia mane susimąstyti; Evangelijos šventumas kalba man į širdį . . . Įsižiūrėkite į garsias filosofų knygas, kokios jos mažos prieš šitas.

J. J. Rousseau

BIRUTĖ EMPAKERYTĖ

KLEBONĖLIS

Kas gi nepažįsta mūsų klebonėlio? Visa parapija taip jį tevadina. O jis senučiukas, metų naštos prislėgtas, vos ritasi gatve lazdele pasiramsčiuodamas. Kai pažvelgia pro akinius į praeivį, akys visuomet šypsosi. Tik dažnas abejoja: ar geriau jis mato su akiniais, ar be jų.

Plaukai žili. Jau ir tų ne kiek belikę. Lazdele pasiremdamas, žingsniuoja iš vienos vietos į kitą. Susirinkimas jaunų ar senų, mokytų ar nemokytų—jis visur suranda, visiems žodį prataria.

Parapija nedidelė. Bažnytėlė sena. Turi dar vieną pagelbininką jauną kunigėlį. Tas stiprus, aukštas vyras, rodos, visai nesiderina prie šios aplinkos. Tik ranką ištiestų, ir visa bažnyčia linkteltų. Kai pamokslą sako, skamba.

Rudenėjant atsitiko tai, kas nebuvo visai numatyta. Vieną naktį smarkiai į langus beldėsi šiaurys vėjas, o lietus plovė stiklus. Medžių šakos smarkiai siūbavo ir braškėjo, tartum norėdamos atsilaikyti ir ramiai sau toliau miegot, visai nejudinant šakų.

Kai iš ryto klebonas pravėrė bažnyčios duris, net už galvos susiėmė. Vėjas buvo pramušęs gerą gabalą stogo, ir lietus lašėjo tiesiai į bažnyčią. Ten kairiajam šone stovėjusi Šv. Juozapo statula buvo visai permirkus. Šalutinis altorius taip pat gerokai paliestas. Reikėjo greitai taisyti.

Tuoj po mišių jis tarė jaunajam vikarui:

Turėsime remontuoti bažnytėlę. Maniau, kad ji dar pusėtinai tvirta ir laikys mano amželį, bet dabar pasirodė, jog aš dar tvirtesnis už ją.

—Man jau senokai atrodė, kad vieną kartą prieisime prie to, —pritarė vikaras.

—Kad bent pavasarį, jau vis kitaip. Dabar tikrai ne laiku nelaimė mus užgulė. Ką gi darysi, matyt, tokia Dievulio valia.

—Bus gerokai išlaidų.

—Aišku. Gi žmonės veltui negali dirbti—pridėjo tuoj klebonas. — Na, ir medžiaga kaštuoja. Kaip gi, viskas reikia apmokėti.

—Kad tik skolos neliktų. Parapija ir nemano, kad reikia daugiau duoti, nes jau niekas neatsmena, kada buvo remontai. Šiaip verstasi neblogai. Niekas ir nesupras,—nuogąstavo kunigėlis.

—Reikės tuoj paimti darbininkus, o sekmadienis netoli, tai tuomet pranešime savo vargus parapijiečiam. Mėginsime taisyti tą stogą. Tiesą pasakius, dar ča daug ką reiktų taisyti, — ir lazdele pasiramsčiuodamas sukosi eiti. Tačiau tuoj sugrįžo ir pridėjo:

—Žinai, kunigėli, paruošk gražų pamokslą šiam sekmadieniui. Prakalbėk į žmonių širdis. Mano parapijiečiai visi nuoširdūs žmonės, neatsisakys, tik reikia mokėti paprašyti. Aš visus gerai pažįstu, bet man senam lyg nederėtų. Jie geriau jauno paklausys, — ir apsisukęs nuėjo.

Jaunasis kunigėlis ilgai galvojo, ką turėtų pasakyti pamokslo metu, bet niekaip nesuprato. Kiekvieną kartą atrodydavo reikalingas kažkoks kitas išsireiškimas, ir jis vėl klaidžiojo nežinioje. Tik dabar pajuto, koks teisingas kažkada girdėtas pasakymas, kad kiekvienas ganytojas turi pirma gerai pažinti savo aveles ir tik tuomet suras būdą, kuriuo geriau jas atvesti į namus. Bet jis nepažino. Jis jaunas ir naujas šioje vietoje pažinojo tik daugelį veidų, bet nepažino jų dvasios. Puikiai matė, kaip visa parapija gerbė senąjį kleboną. Kodėl, jis negalėjo suprasti. Klebonas buvo toks paprastas žmogelis. Kartais jam atrodė, jog visai netiko šiai vietai.

Jaunasis kunigėlis niekam nepasiguodė ir nemanė pasakyti savo minčių, kurios taip jį vargino. Senajam klebonui išsitarti jis net nepagalvojo. Kaip gi jis pasakytų? Juk ir anas toks pat kunigas kaip ir jis, tik nešasi daug didesnę metų naštą. Ne, ne tiek nusižeminti jis negali.

Pamokslą jis pasakė puikų. Nieko negalėjai nei pridėti, nei atimti. Neveltui vargo keletą dienų. Ir naktimis veik negalėjo sudėti akių. Taip jam rūpėjo. Gal būtų ne tiek rūpėję, bet taip norėjos pasirodyti senuko klebono akyse, kad gali ir jis šiuo tuo prisidėti prie parapijos gerovės.

—Nejaugi aš verkšlensiu užsilipęs sakyklon,— manė jis, — tartum kokia moterėlė ar pražilęs senis? Negi galiu maldauti tartum elgeta? Ot imsiu, vyriškai išdrošiu ko reikia, kodėl, ir bus gerai! Paskui surinksiu pats aukas. Jiems bus negražu neduoti.

Taip pagalvojęs, jis tvirtai žengė į sakyklą, greitai perskaitė evangeliją, persižegnojo ir pradėjo pamokslą. Žodžiai skrido gražūs ir greitai vijo vienas kitą. Ne, jis nesustojo ir negalvojo, ką sakys sekančiu sakiniu. Visa buvo aišku. Visa iš anksto numatyta. Balsas taip pat nei kiek nedrebėjo. Šį kartą buvo tikrai patenkintas savo pamokslu. Baigęs garsiai persižegnojo ir, skubiai nulipęs, ėjo rinkti aukų.

Perėjęs kokią pusę bažnyčios, pradėjo abejoti pats savimi. Žmonės visi taip karštai meldėsi, jog jis tik trukdė jiems. Daugelis net jokio dėmesio nekreipė.

Parodęs aukas, klebonui trumpai pridėjo:

—Jūsų tikrai duosnūs parapijiečiai. Tikrai supranta reikalo svarbą.

Senasis klebonėlis tik švelniai nusišypsojo, pasižiūrėjo į savo pagelbininką ir trumpai pratarė:

—Duos kitą kartą. Gal apie nelaimę nežinojo ir nebuvo pinigų drauge pasiėmę.

Vikaras suspaudė lūpas ir nesileido į tolimesnes kalbas. Ką jis pagalvojo, niekas negalėjo pasakyti.

Atėjo kitas sekmadienis. Senasis klebonas nieko neužsiminė vikarui. Jis tik žingsniavo aplink bažnyčią tartum ūkininkas apie savo lauką ir žiūrėjo, kaip eina remonto darbai. Rodės, jog jis dėl to per daug nesisielojo, tartum laukdamas, kad visa pasidarytų be žmogiškų rankų. Priėjęs pakalbindavo vieną, kitą darbininką. Greitai juos visus ne tik pažinojo, bet galėjo pasakyti ir trumpais bruožais kiekvieno gyvenimo istoriją. Patys pasipasakojo. Pasiguodė jam savo vargais, pasidžiaugė pasisekimais.

Sekmadienį pamokslo sakyti lipo pats senasis klebonas. Ėjo pamažu, susikaupęs, tartum tik dabar mąstydamas, ką turės žmonėms pasakyti. Užsilipęs pasitaisė akinius ir lėtai pradėjo sakyti pamokslą. Ak, žodžių buvo pakankamai, tačiau tai ne jo sakymo būdas. Jis iš karto turėjo pasiskusti savo vargais. Priminė, kad bažnytėlė paseno pirma jo, tad reiktų jai bent kiek senose dienose padėti. Jo balsas nei kiek nekilo. Jis kalbėjo paprastai, tartum būtų su vienu iš minios savo kambarelyje. Akys taip pat šypsojos.

Piešiniai G. Bo+yriaus

—Nejaugi leisim Šv. Juozapui permirkusiam stovėti? Juk jam tuoj bus šalta. Nejaugi nuimsime užtiesalus nuo šalutinio altoriaus ir lauksime, kol oras pragiedrės? O stogas vis pamažu trupės ir kris. Kris ant mūsų pačių galvų . . .

Jo akys buvo įsmeigtos kažkur į vieną bažnyčios sieną, tačiau žmonėms rodės, jog tas žvilgsnis pasiekia kiekvieną iš jų. Žvilgsnis ne piktas, ne grasinantis. Tik prašantis. Bet tai nepanašu į išmaldą. Tai nepanašu į elgėtos prašomą duonos plutą. Žvilgsnis ir žodžiai, liepiantys tik pažvelgti kiekvienam iš minios į save, nes tai reikalinga sau pačiam. Ne, ne tai ne auka ir ne išmalda. Tai tik pačiam statomo namo pagrindai. Nejaugi pradėjus galima leisti vėtroms išversti pamatus ir vėliau iš naujo statyti arba kaip paukščiui išsigandusiam išbėgti?

Po to jis nulipo ir ėjo per bažnyčią. Jis neėmė nieko, tik savo seną skrybėlę. Juk negalima visą namą pastatyti iš karto. Juk reikia tik plytą lipinti prie plytos. Tada nepamatai, kai atsistoja didžiulis mūras.

Jis ėjo pamažu, neskubėdamas. Kiekvienas turi pakankamai laiko bent sekmadienį. Padėkojo kiekvienam, visai nepastebėdamas, didelė ar maža auka buvo. Akys lygiai šypsojos kaip ir kiekvieną dieną susitinkant praeivį. Perėjus bažnyčią, jo skrybėlė buvo pilnutėlė aukų. Pamažučiu pravėrė zakristijos duris. Dabar priėjo jaunasis kunigėlis. Jis šypsojosi, tačiau akys blizgėjo lyg stiklinės. Jis tarė lygiai kaip žmonės:

—Klebonėli, iškelkite mane iš čia. Aš neįstengiu suprasti jūsų žmonių. Jie geri, bet aš per menkas ganytojas.

Klebonas pasižiūrėjo į vikarą. Jis pirmą kartą matė tokias giedras vikaro akis. Jis tarė:

—Pabūvok, kunigėli, ir suprasi mus. Bėgdamas nuo žmogaus, jo ne tik nesuprasi, bet net užgausi. Knygose yra daug prirašyta, bet tai dar ne visa. Pabūvok ir pamatysi, ko niekur negalėjai perskaityti, nes didžiausi tomai sudaro tik menką nuotrupą žmogaus gyvenimo. Atrasi tai, ko žmonės neįstengia aprašyti, bet tik gyvendami jaučia. Tik neskubėk. Laiko tekėjimas sutvarkytas taip, kad mes spėjame atrasti tai, kas mums skirta . . .

Įsijunkime į visų tautų maldą

Tarptautinė Katalikiškojo Jaunimo Federacija savo biuletenyje kreipiasi į kiekvieną tautybę, prašydama jos katalikiškų jaunimo organizacijų narius paaukoti dvi savaites šiais metais kasdien lankant šv. mišias. Maldos prašomos skirti už pasaulio jaunimą ir ypatingai už kenčiančius persekiojimą. Kiekvienai tautybei yra paskirta po dvi savaites taip, kad per ištisus metus tęsis nenutraukiamai šv. mišių aukojimas šia intencija. **Lietuviams kartu su kostarikiečiais paskirta pirmoji savaitė nuo kovo mėn. 1 iki 8 ir antroji nuo rugpjūčio 30 iki rugsėjo 6.**

Biuletenio redakcija prašo kiekvienos tautybės atstovus atsiųsti dalyvių skaičių, kad galėtų paskelbti Tarptautinio Katalikiškojo Jaunimo Federacijos biuletenyje.

Tad prašome visus at-kus kuo gausiau dalyvauti šv. mišiose mums skirtųjų savaičių metu, parodant, kad meilė artimui, ypatingai kenčiančiam persekojimus katalikiškam jaunimui, gyva mumyse.

KAIP AŠ MANAU IŠLIKTI LIETUVIU

Studentų Ateitininkų Sąjungos Centro Valdyba buvo paskelbusi konkursą parašyti rašinį tema "Kaip aš manau išlikti lietuviu". Konkurse dalyvavo 22 studentai ateitininkai. 1954 m. sausio mėn. 25 d. konkurso komisija, susidedanti iš A. Dumbrienės, Pr. Naujokaičio ir J. Brazaičio, peržiūrėjusi atsiųstus rašinius, geriausiais nusprendė:

1. Aloyzo Bagdanavičiaus,
2. Dalios Prikockytės,
3. Prano Zarankos.

Taip pat premijuotinais pripažino dar septynius rašinius, kurių autorius čia surašome albabetine tvarka: Irenos Banaitytės, V. Kasperavičiūtės, Bol. Lukoševičiaus, Sofijos Mažionytės, Jono Medušausko, Nijolės Mekytės, Daivos Nauragytės.

Čia spausdiname tris geriausius rašinius.

ALOYZAS BAGDANAVIČIUS,

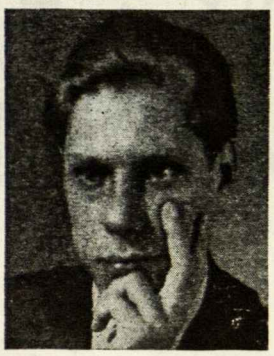

ALOYZAS BAGDANAVIČIUS — kilęs iš Panevėžio, gimnaziją baigė Muenchene, dvejus metus tarnavo J. A. V. kariuomenėje, šiuo metu studijuoja architektūrą Western Reserve universitete, Cleveland, Ohio. Priklauso Clevelando studentų ateitininkų draugovei.

Manau, jog lietuviu išliksiu visą laiką, jausdamasis lietuvių tautos sūnumi. Gi kad šis brangus jausmas mano krūtinėje niekada neišbėgtų—nuolat bendrausiu su lietuviais. Esu įsitikinęs, jog tokiu būdu aš labai daug laimėsiu savo lietuvybės gyvumui išlaikyti.

Visų pirma, su jais bendraudamas, aš lietuviškai kalbėsiu, taip išlaikydamas gyvą savo gimtąją kalbą, kuri yra viena iš svarbiausių tautiškumo žymių. Kalbėdamas nuolat lietuviškai, galvosiu ir rūpinsiuosi bendrais reikalais, tiek šiuometinį tremties gyvenimą liečiančiais, tiek tėvynės laisvės siekiančiais. Drauge su jais eisiu į lietuvių parapijos bažnyčią, kur ne tik skambių lietuviškų giesmių klausysiuos, bet ir Dievo žodį lietuvio kunigo lūpomis savo gimtąja kalba išgirsiu. Lankysiu lietuviškus parengimus, ypač minėjimus ir paskaitas, nes tai atnaujins ir pagilins mano žinias apie mūsų tautos nueitą ir dabar einamą kelią: jos garbingą praeitį, laisvės kovas, kūrybingą nepriklausomo gyvenimo laikotarpį, gražiąją tėvynės gamtą ir šių dienų nedalią.

Svarbūs šie mano suminėti užsimojimai, tačiau bene svarbiausias yra skaityti lietuvišką spaudą. Galingas spausdintas žodis apglebia viso pasaulio lietuvius, ir jų visų gyvenimas bei siekimai spaudoje atsispindi.

Vienok, dabar galvoju, jog ilgainiui man gali nusibosti toks pasyvus stebėjimas ir sekimas, ką kiti mano tautos žmonės veikia. Nejučiomis aš galiu pradėti vis mažiau ir mažiau dėmesio skirti lietuviškajam gyvenimui. Kad taip neįvyktų, aš imsiuosi darbo! Dabar, dar neįgudęs ir nepakankamai išsilavinęs, aš netinku suaugusiųjų tarpan, bet galiu puikiai dalyvauti lietuviškojo jaunimo veikime. Jų gretose dirbdamas, aš palaipsniui bręsiu, platinsiu savo akiratį artėsiu prie platesnių darbo barų ir, manau, būsiu labai patenkintas, nes mano krūtinėje plaks vis ta pati jauna lietuviška širdis.

DALIA PRIKOCKYTĖ,

DALIA PRIKOCKYTĖ — gimusi Vilkaviškyje. Gimnaziją lankė Augsburgo tremtinių stovykloje, o pabaigė Clevelande. Dabar studijuoja Notre Dame mergaičių kolegijoje. Domisi literatūra. Tai ir yra jos pagrindinė studijų šaka. Priklauso Clevelando studentų ateitininkų draugovei.

Daug eilių sukurta, daug dainų sudainuota, daug legendų supa garsiąją mūsų tėvynės praeitį. Ir kiek kraujo nulieta dėl jos, dėl tos mažytės Rūpintojėlių šalies! Sunku, nepaprastai sunku būtų ją pamiršti ir jos išsižadėti. Žodis "Lietuva" man—šventas. Jis primena gražiuosius mūsų miškus ir klonius, žavią dangaus mėlynę, susimąsčiusius pakelių Rūpintojėlius, linksmas rugiapjūtes, geraširdžius, sveikos dvasios ir kūno žmones... Jei daugiau ir nieko neturėčiau, vien šie malonūs prisiminimai padėtų man išlikti ištikimai savo tėvynei.

Pažinti savo tėvynę ir gilintis į jos didžią praeitį, skaityti lietuviškas, ypač garsiųjų mūsų rašytojų knygas, lietuvių tarpe kalbėti tik lietuviškai ir prisiminti kenčiančią tėvynę nuoširdžioj lietuviškoj maldoj — tai mūsų pareigos ir kartu keletas būdų, kurie padės mums išlikti lietuviais.

Esant svetimtaučių tarpe, lengva paskęsti pilkoj kasdienybėj, pasitenkinti menkais blizgučiais ir, pamiršus aukštesnes vertybes, pamažu pradėti tolti nuo lietuvybės. Todėl svarbiausia niekuomet, nei minutei nepamiršti, kad esame garbingos tautos sūnūs ir dukros kad gerasis Tvėrėjas leido mums būti lietuviais. Ne, tada negalėsime išsižadėti savo mažosios Lietuvos, o narsiųjų partizanų kasdien liejamas kraujas dar sustiprins mūsų karštą meilę jai.

Pagaliau kaip galima užmiršti Lietuvą ir jos nemylėti, kai širdyje vis skamba poeto žodžių aidas:

Jie išeina numirti už kraštą,
Nešas žemės nors saują savos.
Krauju lieka pašventintas raštas:
—O, lietuvi, neužmiršk Lietuvos!

U Ž M I K

Užmik, gėlyte, išprausta rasos,—
Dangaus stebuklas toks gražus!
Užmik, užmik, nebeklajok,—
Ir didelė naktis pražus!

Užmik, ten tvirtas žingsnis budi,
Ir aš šalia tavęs meldžiuos,
Kad gera, gera būtų,
Kai kils saulutė ir šypsos!...

Užmik, gėlyte, išprausta rasos,
Užmik, užmiki. Ak, nemirk!
Nes kai sugrįš pavasaris,—
Tavęs jieškos ir verks...

Slaptutė

TYLOS KRISLAS

Kažkur visų apleistas
Tylos kristalas klūpo,
Ir meldžiasi — "Memores!"
—Gili siela, ne lūpos...

O marmure iškaltos
Gegužio giesmės mielos,
O menuetu baltu
Sniego užburtos sielos!...

Vien Kristaus pasiilgęs
Tylos kristalas klūpo,
Ir ašarose žvilga...
—Tylu sieloj ir lūpos...

PRANAS ZARANKA

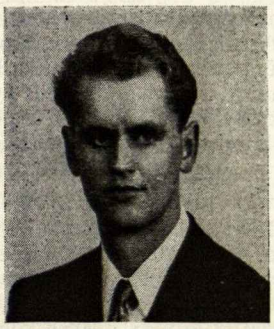

PRANAS ZARANKA — gimęs Leliūnų miestelyje, Utenos apskr. Baigė Utenos gimnaziją, mokytojavo Skiemonyse, vėliau tremtyje Gross-Hesepe ir Diepholzo stovyklų pradžios mokyklose. Atvykęs į J. A. V., įstojo į Detroito Konservatoriją, kur studijuoja dainavimą. Priklauso Detroito studentų ateitininkų draugovei ir "Šatrijos" draugijai.

Visatos Kūrėją pažindamas, Jį pripažindamas, Jo Valiai nusilenkdamas ir Jį garbindamas, tikiu, kad Jo buvo skirti man gimti lietuviu. Dabarties gi sąlygose juntu, kad mano laisvai valiai priklauso, ar aš mirsiu lietuviu. Mano tikėjimas ir bus mano tvirtybė kovoje už Dievo man skirtą dovaną—lietuvių tautybę. Gi mano malda ar giesmė bus nuoširdžiausia lietuviškai išreikšta lietuviškos parapijos bažnyčioje.

Savo tautos svarbiausią būdo bruožą žmoniškumą regėdamas, jos tragišku didvyriškumu gėrėdamasis, stengiuos tas dorybes ugdyti savyje. Mano tautos istorija, tradicijos bei papročiai, mano tautos brolių sukurtoji kultūra meno, literatūros, muzikos ar valdymosi formose bus didžioji atrama.

Tvėrėjo duota privilegija naudodamasis, kursiu lietuvišką katalikišką šeimą, džiaugsiuos savo vaikais, juos tik lietuviškai poterių mokysiu ir neleisiu niekam jų kita kalba to mokyti, stengsiuos jiems perduoti visą protėvių palikimą taip, kad jiems Lietuva būtų kaip žydui Pažadėtoji Žemė.

Žinodamas, kad ne vienas esu ištrėmime, jungiuos prie lietuviškų sambūrių, organizacijų ar partijų, lietuviškos bendruomenės idėją prisiimdamas ir kitiems įteigdamas. Būsiu tų junginių ne sąrašinis narys, bet aktyvus veikėjas, ne našta laikydamas visuomenės veikimą, bet pareiga ir garbe.

Kad visur būčiau kuo tvirčiausias, rūpinsiuos savo asmenybės pilnutiniu išugdymu. Dievo Malonė tepadės man išugdyti tvirtą valią, jautrią širdį ir gilų protą, kad, pažindamas dieviškąją ir žmogiškąją kūrybą, galėčiau ir aš būti dalininku to amžinojo tvėrimo.

Kai lietuviškoji veikla bus tapusi mano kasdienine duona, visa savo būtimi giedosiu:

Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais norime ir būt!
Tą garbę gavome užgimę,
Jai ir neturim leist pražūt!

PASIŽADAME LIETUVAI

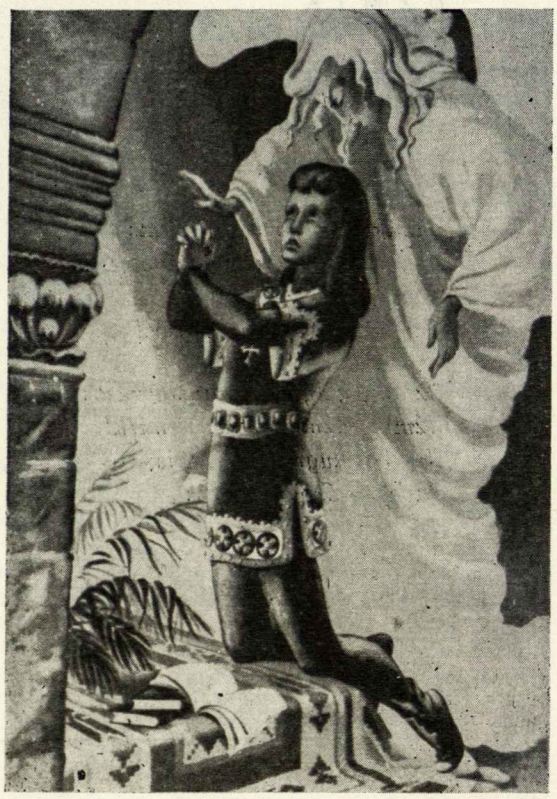

Dail. V. Stančikaitė — Šv. Kazimieras meldžiasi prieš pamokas pilies koplyčioje.

KALBA MŪSŲ JAUNIMO ATSTOVAI

Besiartinant mūsų tautos didžiajai šventei, redakcija laiškais kreipėsi į kai kuriuos "Ateities" skaitytojus, daugiausia moksleivius ir studentus ateitininkus, ir patiekė jiems tris klausimus:

Kokiu būdu Vasario 16-ją prisiminsiu savo tėvynę?
Kuo įprasminsiu tą dieną?
Kokį pažadą galėčiau ta proga padaryti tėvynei?

Šiais klausimais redakcija norėjo daugiau jaunimo įjungti į Vasario 16-tosios nuotaiką, paskatinti jį susikaupti ir padaryti naujų pasiryžimų. Tuo pačiu buvo tikimasi, kad atsakymai bus vertingi ir įdomūs vėliau paskaityti visiems "Ateities" skaitytojams.

Atsakymų gavome, gražių ir nuoširdžių, tačiau ne iš visų, į kuriuos buvome kreipęsi. Ne vienas ir iš jaunimo yra prislėgtas gyvenimo kasdienybės, ir apie aukštesnius dalykus pagalvoti dažnai nelengva rasti minutę laiko. Bet jų gerais norais neabejojame.

Vieni į klausimus atsakė papunkčiui, kiti nepašykštėjo ir bendresnius bei platesnius atsakymus parašyti. Tačiau iš visų jų matyti, kad **Vasario 16-toji yra ne kasdieninė šventė, net ir tiems, kurie Lietuvą beprisimena tik iš maloniosios vaikystės priešmokyklinių dienų.**

"Vasario 16-toji yra brangiausia mūsų tautinė šventė, todėl ją turime minėti kur bebūtume ir kokiose sąlygose begyventume", rašo brooklynietė studentė **Irena Banaitytė**. Apie pasiryžimus tėvynei ji toliau taip rašo: "Geriausias paminklas iškovojusiems Lietuvos nepriklausomybę ir žuvusiems už ją — tai mūsų kiekvieno pavieniui ir visų bendrai pažadas išlikti išeivijoje kilnios dvasios lietuviais ir visais įmanomais būdais kovoti už Lietuvos laisvę."

Einant prie konkretaus Vasario 16-tosios paminėjimo, visi atsakiusieji pirmoje eilėje iškelia maldos, Šv. Mišių ir Šv. Komunijos už Lietuvą reikšmę. Štai kaip rašo **Angelė Ragažinskaitė**, moksleivė ateitininkė iš Brooklyno: "Dabartinei mūsų kenčiančiai Lietuvai aš galiu pagelbėti tik malda, paaukojant Šv. Mišias ir Komuniją už pavergtąją tėvynę." O **Lydija Žebrauskaitė**, Chicagos Šv. Jurgio mokyklos moksleivių at-kų būrelio pirmininkė, aprašo, kaip ji švęs Vasario 16: "Išklausysiu Šv. Mišias ir primsiu Šv. Komuniją už Lietuvos partizanus, paskui su tėveliais nueisiu į minėjimą ir paaukosiu keletą savo sutaupytų dolerių Lietuvos išlaisvinimui".

Dalia Antanaitytė, chicagietė moksleivė ateitininkė daro tokį pasiryžimą: "Visur ir visada stengsiuos pabrėžti, kad esu lietuvaitė, neužmiršiu lietuvių kalbos ir turėsiu viltį sugrįžti į laisvą Lietuvą". Daugelis ryžtasi tarp draugų kalbėtis tik lietuviškai, skaityti ir platinti lietuviškas knygas ir laikraščius, o A. Ragažinskaitė dar prideda: "pasižadu... dalyvauti lietuviškose kat. jaunimo organizacijose."

Labai įdomūs yra kolektyviniai atsakymai, kuriuos gavome iš Putnamo stud. at-kių draugovės, Mount St. Joseph kolegijos, Ohio, studenčių būrelio ir vysk. M. Valančiaus moksl. at-kų kuopos, Cicero. Štai studenčių iš **Mt. St. Joseph kolegijos** mintys: "Mūsų kolegijoje esame tik penkios lietuvaitės, tad negalime surengti nei didesnio minėjimo, tačiau šios šventės proga pasižadame būti garbingais Lietuvos atstovais svetimųjų tarpe, pasižadame siekti mokslo ir didesnio išsilavinimo ir visur tautos gerovę statyti aukščiau savo asmeninės."

Putnamo studenčių yra jau didesnis būrys, tad jų prisidėjimas prie Vasaro 16-tosios šventimo įvairesnis. Jos rašo: "Įsijungsime į Vasario 16 minėjimą, kuris

"Visur ir visada stengsiuos pabrėžti, kad esu lietuvaitė, neužmiršiu lietuvių kalbos ir turėsiu viltį sugrįžti į laisvą Lietuvą".

KUR DIRBA IR MOKOSI

NORTHEASTERN UNIVERSITETAS BOSTONE

Naujosios Anglijos kultūros centras yra Bostonas. Jis turi nemažą skaičių universitetų, kurių beveik visi tai vienu, tai kitu dalyku pagarsėję ne tik apylinkėse, bet ir visame krašte. Štai Massachusetts Institute of Technology žinomas savo laimėjimais technikos srityje, Harvardas—savo istorija, tradicijomis, o taip pat padaužomis studentais, Tufts—puikia medicinos mokykla, gi Northeastern—savotiška akademine sistema, vadinama kooperatyviniu planu.

Northeasterno universitetas pirmą savo žingsnį žengė 1898 metais. Per 56 metus mokykla iš 40 studentų ir vieno profesoriaus išaugo į didelę mokslo įstaigą su 500 profesorių, kurie moko 13,000 studentų. Tačiau vien dideli skaičiai dar neišskirtų Northeasterno iš kitų mokyklų tarpo, ir vargu ar šis universitetas būtų taip žinomas Naujoj Anglijoj, ypač pramonininkų tarpe, jei ne kooperatyvinis planas.

Kas yra tas kooperatyvinis planas?

Tai sistema, pagal kurią studentas pusę metų mokosi, o kitą pusę dirba. Išskyrus Cincinnati universitetą, Northeasternas yra didžiausia mokykla Amerikoje ir vienintelė Bostono apylinėse, naudojanti minėtą planą. Kooperatyvinio plano pagalba Northeastern universitetas suteikia galimybę išeiti aukštąjį mokslą gabiam jaunimui, kuris šiaip, dėl finansinių trūkumų, negalėtų lankyti paprasto universiteto.

Kooperatyvinis planas prasideda antraisiais studijavimo m e t a i s. Akademiniai metai yra padalinti į du dešimt savaičių semestrus, vieną penkių savaičių vasaros semestrą ir du darbo periodus.

Studentai yra suskirstyti į dvi grupes—"A" ir "B".

"A" grupės studentai pradeda mokslo metus penkių savaičių semestru rugpiūčio pradžioje. Šiam pasibaigus, seka dešimt savaičių rudens semestras. Lapkričio gale "A" grupė studentai išeina dirbti ir grįžta prie knygų tik sekančių metų sausio gale dešimt savaičių pavasario semestrui, o jį užbaigę, vėl dirba iki sekančių akademinių metų pradžios rugpjūtyje. Kai "A" studentai mokosi, "B" raide paženklintieji "kala pinigus", ir atvirkščiai.

Kadangi mokykloje praleidžiama tik 25 savaitės metuose, visas universiteto kursas užtrunka ilgiau; bakalaurato laipsnį galima gauti tik po penkerių metų. Tačiau metus ilgiau universitete prasėdėjęs, studentas daug nepraranda, nes per darbo periodus įgyja nemažai naudingo patyrimo savo srityje.

Darbus suranda pats universitetas ir paskirsto studentams pagal jų einamą kursą.

Taip inžinerijos studentai gauna darbą instrumentų fabrikuose, elektros motorų gamyklose, biochemikai—ligoninių laboratorijose, žurnalistiką studijuoją—laikraščių redakcijose. Žinoma, pasitaiko kai kam, ypač pirmųjų kursų studentam, ir varžtus pasukinėti, ar pasiuntiniu kokioj kontoroj pabūti, tačiau daugumas gauna "baltus", neblogai apmokamus darbus žinomose įmonėse, kur dirbdami gali pritaikyti universitete įgytas teoretines žinias.

Į praktišką patyrimą labai atsižvelgia pramonininkai, samdydamiesi sau technikus. Dėl to Northeasterną baigę studentai daug lengviau susiranda darbus, nei jų kolegos iš kaimyninių universitetų. Štai pereitais metais daugelis baigiančiųjų chemiją ir įvairias inžinerjos šakas gavo net po 10 pasiūlų iš pačių žymiausių Amerikos pramonininkų, kaip Du Pont, General Electric, US Steel Corp., Firestone ir kitų.

Northeastern Universitetas **daugiausiai žinomas savo inžinerijos mokykla,** bet be inžinerijos fakulteto dar turi humanitarinį (Liberal Arts), komercinį, o šiais mokslo metais atidarė ir pedagogikos (Education) fakultetą. Daugelis bostoniečių naudojasi Northeasterno vakariniais kursais. Ypač pagarsėjusi yra Northeasterno vakarinė aukštoji inžinerijos ir komercijos mokykla (Graduate School). Jau treti metai universitete veikia atsargos karininkų kursai—ROTC, kuriuos baigę, studentai gali tapti ryšio ar inžinerijos karininkais armijoje.

Finansiškai išsiversti Northeasterne nėra taip sunku. Nors per dešimt savaičių darbo periodą retai kam pavyksta sutaupyti mokslapinigius sekančiam semestrui, tačiau,

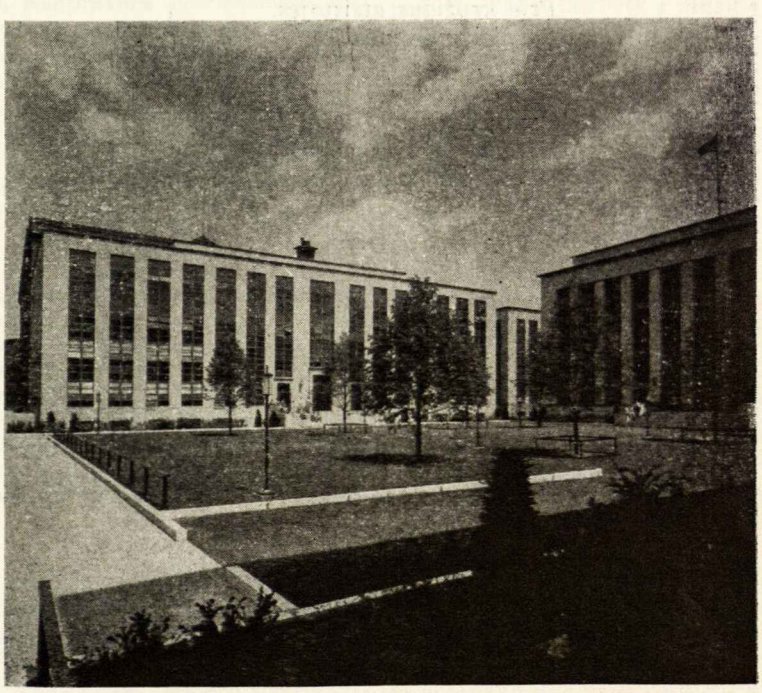

Northeastern universitetas Bostone

---

bus skiriamas amerikietiškai visuomenei. Amerikietes studentes ir Annhurst kolegijos personalą supažindinsim su Lietuvos istorija, daile ir kt., surengdamos mažą parodėlę. Vasario 16 visos užsisegsime trispalves vėliavėles ir kolegijoje iškabinsime iliustruotų plakatų, prašančių melstis už Lietuvos išlaisvinimą. Atliekančios praktiką mokyklose studentės supažindins savo mokinius su Lietuva. Pačiame bendrabutyje tą dieną išklausysime Šv. Mišias ir dalyvausime bendrabučio ruošiamoje Šv. Valandoje".

Vysk. M. Valančiaus kuopos moksleiviai ateitininkai Cicero mieste turės specia'ų kuopos susirinkimą tai šventei paminėti, o po susirinkimo apeis kryžiaus kelius už tėvynėje ir Sibire kenčiančius brolius. Be to, visi kuopos nariai įsipareigoja ta proga išplatinti bent po vieną lietuvišką knygą ir surasti bent vieną naują "Draugo" dienraščio skaitytoją.

Vitalija Bogutaitė

S K U N D A S

Nutilusios gitaros skundą gaudo vėjas
Nudžiūvusiųjų medžių šakose,
Kur sukrauti lizdai dainų graudingų
Sausoj medienoj . . .

Garuojantys lašai lietaus
Palieja rašalą užmigusiųjų karalystėj . . .
Ir su tirštais debesimis
Nusineša dainas erdvėn . . .

* * *

Mano akių mėlsvoji jūra išsiliejo.
Sutraukė bėgančių dienų grandis.
Vaškinės žvakės tirpdamos, nors nežibėjo,—
Išrašė vandenyje: "Tik viltis!"

Ir vaškas plaukdamas, manyje tolo,—
Kai siluetai skendo vandeny.
Balta žuvėdra ilgai jį lydėjo
Ir temdė saulę jūros vidury.

Pakelės Smilga

S A U L Ė L E I D I S

Mėlsvų alyvų sodan
Mums praveri duris. —
Žieduose tyliai snaudžia
Apsvaigusi naktis.

Šilkais takus nuklojęs
Išblėsusios nakties,
Prie kryžiaus atsistojęs,
Su pievomis meldies.

Taurėj auksinėj tviska
Tamsios kančios lašai . . .
Ir vakarus iš skausmo
Erškėčiais nudažai.

Ž V A I G Ž D Ė

Surado vėjas rytą
Skenduolę paupy. —
Girdėjau, žvaigždė krito
Mėnulio pilnaty.

Gal bangos suviliojo,
Gal žemėje žiedai,
Kad deimantu liepsnojus
Užgeso amžinai.

Nuliūdęs baltas žiedas
Linguoja virš bangų
Ir liūdną giesmę gieda
Sidabro šermenų — — —

turint neblogus pažymius, universitetas duoda dalines stipendijas ar paskolas. Dėl to Northeasterno studentijos daugumą sudaro iš neturtingų šeimų kilęs, jaunimas.

Lietuviai studentai

Prieinamos sąlygos čia sutraukė ir nemažą skaičių tremtinių studentų —latvių, ukrainiečių ir lietuvių. Iš lietuvių **pirmasis Northeasterne le dus pralaužė Vytautas Sužiedėlis,** įstojęs universitetan 1949. Kitais metais, sužinoję iš jo apie kooperatyvinį planą, įstojo keletas kitų, o šiuo metu Northeasterne studijuoja **net 15 lietuvių tremtinių.** Keli iš jų eina vakarais, siekdami magistro laipsnio inžinerijoje.

Turi Northeasternas lietuvių studentų, bet **turi ir lietuvį profesorių.** Tai anglų kalbą dėstąs prof. Franklin Norvish, nustebinęs ne vieną fuksą lietuviškai jį užkalbindamas.

Northeastern universitetas — tai sparčiai auganti mokslo įstaiga. 1938 metais ten, kur prieš trisdešimt metų minios bostoniečių susirinkdavo pasižiūrėti Red Sox beisbolininkų, arba retkarčiais atklystančio cirko, dabar jau stovi penki modernūs pastatai, kuriuose mokosi daugybė jaunų amerikiečių, pasiryžę ateityje tęsti savo krašto dinamišką progresą.

Pereitais metais universitetas atidarė naują bibliotekos pastatą, o šiuo metu statosi didžiulius kūno kultūros rūmus. Auga Northeasternas ne tik pastatais, bet ir profesorių bei studentų skaičiumi. Praplečiami fakultetai, įtaisomos naujos laboratorijos su moderniausiais įrengimais, nuolat didinama biblioteka. Stebint tokį Northeasterno veržlumą, galima pilnai tikėti, kad jis ir toliau puikiai tarnaus Naujosios Anglijos visuomenei, sekdamas savo akademiniame herbe įrašytą šūkį "Lux, Veritas, Virtus".

Kęst. Keblinskas

Tu negali būti žmogus sau pačiam, bet tiktai kitiems: tu nerasi kitur laimės tik savy, tik savo mene. O, Dieve, duok man jėgų nugalėti save. (1812 m.)

Parodyk man, Viešpatie, tą gyvenimo kelią, kurio paskutinėj, tolimiausioj stoty auga gražiausi palmė. Suteik šventumo geriausioms mano mintims ir kreipk jas į tas tiesas, kurios nekinta per amžius. (1813)

Kentėjimai, nusižeminimas ir dar kartą nusižeminimas! Per juos mes pakylame iš didžiausio dvasios skurdo ir nusipelnome nuodėmių atleidimą. (1816 m.)

Beethoven

MAS VADOVYBEI PASIKEITUS

MAS Centro Valdyba dvejus metus sėkmingai dirbusi Chicagoje, savo pareigas perleido naujai išrinktajai Clevelande. Tikimės, jog visi ateitininkai moksleiviai gerai supranta, kad dabarties sąlygomis ir dideliuose plotuose nėra lengva vadovauti bet kuriai lietuviškajai organizacijai, o ypačiai jaunimo. Tam reikia nemažos aukos. Dėl to reiškiama didelė padėka tiems pasiryžėliams, kurie tos aukos nepabūgsta, o džiaugsmas ima, kad vienus, daug dirbusius ir kiek pavargusius, pakeičia nauji, stojantieji į darbą su nau_u ryžtumu.

Senoji MAS Centro Valdyba atliko daug, ir jos triūso metai Ateitininkų Federacijos istorijoje liks neužmiršti. Ji aptvarkė moksleivių ateitininkų kuopas, kuriomis yra nusėti didžiuliai JAV plotai, išjudino ir subūrė pačius jaunuosius ateitininkus, surengė keletą vasaros stovyklų, kurios tapo jau mūsų būtinybė, studijavo naujus auklėjimosi ir organizacinio darbo metodus, išleido visą eilę programų ir aplinkraščių. "Ateities" žurnalas taip pat jautė didelę paslaugą visos buvusios MAS Centro Valdybos ir jos veiklaus pirmininko Adomo Viliušio. Linkime pasitraukusiem pasilsėti, bet iš ateitininkų veiklos neišsijungti. Jie to ir negalėtų padaryti, nes visa savo širdimi jau suaugo su kilniais ateitininkų siekimais.

Naujoji MAS Centro Valdyba nuoširdžiai sveikinama. Ji taip pat imasi darbo visu ryžtumu, žinodama, kad reikės ir aukos ir didelių pastangų. Teks dar ir toliau gausinti kuopas, telkti dar daugiau jaunųjų į mūsų organizaciją, rūpintis didesniu tautiniu ir religiniu moksleivių ateitininkų sąmoningumu ir veiklumu. Tikime, kad čia daug galės padėt kuopų kapelionai ir vyresnieji ateitininkai — kuopų globėjai. Apie moksleivius reikia suburti visą veiklų ir darbštų sendraugių būrį, kuris jauniesiem padėtų ir ideologinius klausimus išsiaiškinti ir įprasti organizuotai dirbti.

Šiemet bus visos Ateitininkų Federacijos kongresas. Naujoji MAS Centro Valdyba stoja prieš sunkius ir svarbius uždavinius. Jos pareiga paraginti narius, kad jie kuo daugiau dalyvautų kongrese.

Reikės ir stovyklas rengti. Jau dabar reikia planuoti ir sudaryti sąlygas, kad galėtų stovyklauti kuo daugiausia jaunimo. Tad vargu užteks vienos stovyklos. Tai dideli darbai, kuriuos turės įveikti naujasis "kabinetas" artimiausiu laiku. Ir jų sėkmingumas priklausys nuo to, kiek kiekvienas įdės darbo ir meilės. Žinant naujosios Centro Valdybos ir jos pirmininko V. Kasulaičio uolumą, netenka abejoti, kad jie darys, kad Ateitininkų Moksleivių Sąjunga dar labiau suklestėtų.

JAU LAIKAS PRADĖTI

Šių metų rudenį Chicagoje šaukiamas didelis ateitininkų kongresas. Jo pasisekimas priklausys nuo mūsų, kiek mes kiekvienas asmeniškai įsijungsime į jį. Pirmiausia stenkimės patys dalyvauti. Jei leidžia sąlygos, tai kongreso mintis perkelkime į savo vienetus. Nagrinėkime susirinkimuose tas temas, kuo nors ypatingesniu atžymėkime šiuos ateitininkiškuosius metus.

Jau dabar studentų ir moksleivių vienetuose prisiminkime kongresą .Kartu susipažinkime ir su buvusiais mūsų kongresais. Tikrai savo aplinkumoje vyresniųjų tarpe rasime tokių, kurie bus dalyvavę Reino konferencijoje, Kauno, Telšių, Palangos kongresuose. Jie galės papasakoti apie juos. Be to, lig dabar pradėkim telkti pinigus kelionei, taupyti laiką, kad visi kuo gausiau galėtume dalyvauti. Kongresas turi palikti mumyse žymę, kad tai buvo švenč. Mergelės Marijos metai ir Pijaus X pakėlimas į altoriaus garbę.

DAUGIAU LITUANISTIKOS

Tvarkydami savo kuopų ir draugovių veikimą, nepamirškime vieno — lituanistikos, kurios taip trūksta nūdienos moksleiviui. Įtraukime ją į kiekvieną susirinkimą. Šią lituanistinę programą išeikime patys. Rašykime referatėlius apie mūsų rašytojus, iš mūsų krašto praeities ir juos skaitykime susirinkimuose. Kartu diskutuokime ir naujausiom lituanistinėm temom, susipažinkime su naujom knygom, atžymėkime įvairias mūsų kultūrininkų sukaktis. Vyresniuosius tik kartas nuo karto tesikvieskime šiam lituanistiniam auklėjimui. Taip, jis geriau pakalbės, bet mūsų ir mažesni darbeliai, kuriuos patys padarysime, mums duos daugiau, kartu į darbą įtrauks visus narius.

SUSIKAUPIMO METAS

Gavėnia jau čia pat. Kaip mokėjome linksmintis iki šiol, taip mokėkime susikaupti ir visą Gavėnią praleisti rimtyje. Mažiau lankykime kinus, raskime laiko paskaityti daugiau religinės literatūros, daugiau melskimės. Stenkimės visi atlikti rekolekcijas. Kas gali, tegu atlieka uždaras. Skatinkime narių tarpe didesnį pamaldumą į Mariją ir ruoškimės pakilioje nuotaikoje sutikti Velykas.

VIEŠPATIE, kuris valdai žemes, salas ir vandenis, kurio rankose yra žvaigždžių takai, kalnų viršūnės ir amžių slėpiniai, kuris esi gyvybės, šviesos ir laimės šaltinis, ir kuris leidi teisingumą ir tvarką tarp tautų, pažvelk į mūsų brangią šalį. Stiprink ir guosk išblaškytus ir pavergtus jos vaikus, globok juos savo budinčia akimi, penėk badaujančius, drąsink kovojančius, būk jų vadas, tėvas ir ramintojas. Grąžink mums laisvės džiaugsmo ir apstumo dienas ir surink visus mūsų tėvynės sūnus ir dukteris iš tyrlaukių, salų, iš tremties ir kentėjimų ir parvesk juos po išvaduotos tėvynės sparnu, kad amžiais eitume laisvėje, teisingume ir meilėje.

(Iš kun. St. Ylos Mažojo Maldyno)

MANO MĖGIAMIAUSIOS KNYGOS

R. AUGIUTĖ,
Chicago

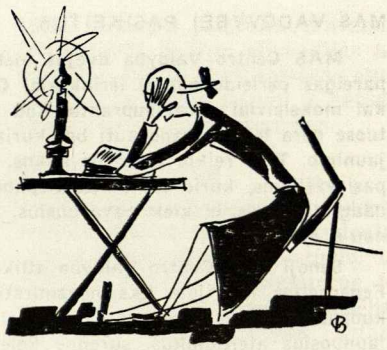

Piešiniai G. Botyriaus

Kiekviena knyga, kurią aš skaitau, man patinka dėl vienos ar kitos priežasties. Vienos man įdomios dėl savo intrigos bei gražiai ir darniai supintų nuotykių, pvz.: **"Karaliaus Saliamono kasyklos,", "Šauliai Meksikoje", "Skalpų medžiotojai," "Dėdės Tomo trobelė"**. Kitos man mielos skaityti, nes jose istorijos faktai gražiai įpinti į narsių didvyrių kovas už tėvynę, už savo gimtąją žemę: **"Ivanhoe," "Algimantas", "Viligailė".**

Kai kurias knygas mėgstu skaityti dėl jų gražaus gyvenimo ir gamtos vaizdavimo: **"Kur bakūžė samanota," "Gintariniai vartai", "San Michel** knyga".

Mielai skaičiau **"Berniuko nuotykius"** — net du kartus. Man patinka toji knyga, nes be visų nuotykių, padaužų berniukų ir berniokiškai augančios Nijolės, randi tobulėjantį knygos didvyrį. Knyga pakelia ir nejučia moko, kas reikia ir ko nereikia daryti.

Esu pastebėjusi, jog knygą skaitant paskubomis, neatydžiai ir išsiblaškius, negali gerai ir tinkamai jos išgyventi. Mama man dažnai sako: "Knyga—lyg žmogus, reikalaujantis laiko ir atsidėjimo. Jei ją nuodugniai, apgalvodamas perskaitysi, visada rasi gerų ir vertingų vietų bei grožio pajautimą ugdančių, dvasią pakeliančių minčių. Knygą, kaip ir žmogų reikia pažinti. Joje, kaip ir žmogaus dvasioje, slepiasi dideli turtai". Tad nieko nuostabaus, jei knygą skaitant antrą kartą, randi vis ką nors, ko anksčiau nebuvai pastebėjusi.

Bet iš visų mano skaitytų knygų man mieliausios yra pasakų knygos. Juk ir suaugę žmonės kartais, pasitenkinimo pagauti, sušunka: "Ak, gyvenimas—kaip pasaka!" Vadinas, kažkas labai gražaus, mielo, patrauklaus. Gal kam ir atrodo, kad pasakų skaitymas—vaikų darbas, tačiau taip nėra. O pagaliau, jei taip ir būtų, nematau nieko žeminančio. Juk ir Kristus yra pasakęs: "Jei nepasidarysit tokie, kaip vaikai,—neįeisit į dangaus karalystę!

Pasakose randi visokį gyvenimą: kartais paprastą, kasdienišką, kartais pripainiotą įdomiausių įvykių bei nuotykių. Ten randi laiminguosius šalia gyvenimo nuskriaustųjų, vargšus greta turtuolių, ten skaitai giliausią gyvenmo ir žmonių išmintį.

Iš pasakų gali daug pasimokyti. Pamokymai įstringa atmintin labai lengvai. Pasakų veikėjai juk pamoko, kad visi, kurie nesivadovaus dora, tiesa ir išmintimi,—anksčiau ar vėliau suklups, bus paties gyvenimo nubausti. Melas iškils aikštėn; užgrobti turtai atneš nelaimę. Kasdamas duobę savo artimui, pats įkrisi.

Patinka man pasakose ir toji paini fantazija, gyvenimo plaukimas lyg per debesis, blogio ir gėrio kova ir kilnumo laimėjimas. Ištikrųjų gi būtų sunku pasakyti, kodėl pasakų knygos geriausiai patinka. Kai klausomės muzikos, vieni kūriniai mus pavergia, kitus klausome ir užmirštame, tretieji mums, rodos, rėžia ausį, ir kuo greičiausiai išjungiame radiją. Tas pats tinka ir knygai. Juk ir žmones mes nevienodai mylime. Vieni, kažkodėl mums malonūs, kiti—atstumiantys.

Tad ir knyga—lyg žmogus. Kai ją geriau pažįsti, ji patraukia savo grožiu, arba atstumia savo blogumu.

DOVYDAITIS DAINUOJA IKI GALO

Viename Lietuvos miestelyje katal. jaunimas šventė savo metinę šventę. Per mišias pamokslą sakė kunigas, visų manymu geriausias apylinkės kalbėtojas. Teisybė, pamokslas patiko visiems-seniems ir jauniems.

Po pamaldų pasipylė žmonės po šventorių. Jų tarpe maišėsi ir prof. Pr. Dovydaitis, pakviestas dalyvauti jaunimo šventėje. Jisai, nieko nelaukdamas, pasilipėjo ant šventoriuje esančio suoliuko, išsiėmė iš kišenės maldaknygę "Šlovinkim Viešpatį", kurią jisai labai mėgo, ir pradėjo:

— Gerbiamieji, bažnyčioje jums kalbėjo kunigas, o dabar kalbės puskunigis. Paklausykit ir manęs.

Ir išrėžė prof Dovydaitis karštą, gilią, religingą kalbą, išmargintą Šv. Rašto citatomis, mokslo vyrų prisipažinimais apie religiją, Dievą. Žmonės, apsupę jį ratu, ausis ištempę klausėsi kalbos, kraipę galvas ir sakė:

— Žiūrėk tu man, šitas puskunigis kalba geriau už kunigą...

Prof. Pr. Dovydaitis, ateitininkijos tėvas, visada būdavo mielai kviečiamas ir laukiamas jaunimo suvažiavimuose, konferenc., kongresuose. Jis buvo apkeliavęs visą Lietuvą, aplankęs tolimiausius miestelius, visur pasakydamas įdomių, katal. jaunimą auklėjančių ir stiprinančių kalbų.

Po rimtosios susirinkimų ar konferencijų programos prof. Pr. Dovydaitis įsijungdavo į įvairias pramogas, žaidimus. Kad ir nelabai buvo jisai balsingas, tačiau mėgdavo dainuoti. Dažniausiai jis pats daineles užvesdavo. Atsirasdavo dainininkų tarpe ir tokių, kurie dainos žodžius iškreipdavo, posmus sumaišydavo. Tada prof. Dovydaitis tokiems tiesiai atkirsdavo:

— Iš dainos žodžių neišmesk, posmų nemaišyk, pradėjęs išdainuok visą dainą. Visur reikia pagerbti autoriaus teises...

Žinia, jauniesiems kai kada ir nusibosdavo dainos, turinčios daug posmų, tačiau visi su prof. Dovydaičiu traukdavo ligi galo.

TAVO VALIOJ, DIEVE, MŪSŲ VILTYS,
TAVO RANKOJ MŪS TĖVŲ NAMAI,
TAVO SAULĖN MES KAIP MAŽOS SMILTYS
ŠIA ŽEME KELIAUJAM NERAMIAI

BERN. BRAZDŽIONIS

AK, TA CHICAGA!

(Slaptai)

ViDurkis

Anądien gavau atvirlaiškį iš vyriausio redakcijos šefo (jis ilgu laiškų nerašo, nes gaila auksinės plunksnos, Vokietijoj už turkiškų pokelį įsigytos, gali atbukti, nors ir dabar raizgo tramvajaus bėgių storumu), kuriame prašo: "Parašyk apie stud. gyvenimą Chicagoje". Įžeidimas, pagalvojau. Juk apie Chicagą rašyti nereikia. Visi žino, kad čia didžiausia draugovė, geriausiai veikia ir t. t. ir t. t.

Na, bet jei jau pačios galvos prašo parašyti, tai reikia. Kitaip galiu nemalonėn patekti, o tada tai tikrai vasaros stovyklon nepriims. Gi aš tik dėl stovyklos ir idealų siekiu. Kokie gražūs vakarai Maine! Eini, būdavo, per tokias alėjas, kur tik dviem vietos užtenka ir svajoji apie geras dienas, o mėnulis taip švelniai žaidžia jos akyse, kad net užu širdies tveria! Ot, tai buvo gyvenimėlis, bet apie jį rašyt dabar negalima, cenzūra nepraleis.

Taigi, kaip sakiau, Chicagoje studentai "gerai" veikia. Nesijuokit, tiesą sakau. Net ir pats Centro Valdybos pirmininkas buvo du kartus atvažiavęs ir vis sakydavo: "Chicaga mane kažkodėl traukia. Čia visuomet geras įspūdis." (Neabejojam, jog geras įspūdis. Tik kažin kas jį traukia?)

Rudenį jūs, turbūt, laikraščiuose skaitėte tokią žinutę: "Chicagos draugovėje įvyko demokratiniai rinkimai. Išrinkta rezistenciniai veiksniai. Užmuštų nebuvo, nuostolių nepadaryta." Teisingai, rinkimai buvo ir dar kokie. Kiekvienas išstatė savo kandidatūrą, o paskiau atsistojęs valandą laiko aiškino, jog valdžion įeiti negali, nes jau ir taip turi labai daug atsakingų pareigų (kaip matote, pas mus visi veikia). Pagaliau po ilgo laiko sugaišinimo, išrinkom penkis, kurie, ačiū Dievui, nėjo jokių didelių pareigų. Sąstatas toks: trys aktyvūs studentai, du studijavę senais laikais ir šeštasis dvasios vadas. Todėl visos rezistencinės grupės atstovaujamos. Kitaip tariant, VLIKas, Rezistencinė santarvė ir diplomatinė tarnyba.

Nauja valdyba buvo labai aktyvi. Tuojau pranešė, jog po mėnesio įvyks susirinkimas. Aiški pažanga, seniau susirinkimai vykdavo tik kas keturios savaitės.

Ir taip veikėm iki tol, kol iš CV gavome laišką, siūlant pas mus ruošti studijų dienas. Buvo daug sujudimo visuose frontuose, tačiau nutarta pasiūlymą priimti (valdžios prašymas lygus įsakymui). Tuojau išsirinkome komisijas: šokių, poilsio ir... (kitos neįdomios). Prasidėjo darbas, vargas ir kančios.

Studijų dienų metu prieš paskaitas buvo duodama kava, kad klausytojai neužmigtų, ir obuoliai, kad, užsikišę burnas, netaukštų niekų. Viskas praėjo sklandžiai, tik vienu metu iškilo kova tarp Europos ir Amerikos kultūrų. Dėja, nei viena pusė nelaimėjo, nes europietiškoji vartojo viduramžių ginklus, o amerikietiškoji, pritrūkus benzinui, negalėjo išvystyti greičio ir todėl pasitraukė iš kovos lauko.

Bet kažkas yra pasakęs, turbūt lietuviai, kad viena bėda ne bėda. Taip ir Chicagoje. Po studijų dienų priartėjo Naujieji Metai. O žinot, jog tokią šventę reikia tinkamai pagerbti. Taigi, valdyba ir nutarė N Metus priimti labai iškilmingai. Išnuomavo didelę salę, pasamdė gerą (tikrai gerą) orkestrą ir pradėjo laukti tų metų. Bet taip belaukiant galima išalkti, todėl reikia užkandžių, o prie užkandžių—geros programos, kad visi procesai lengviau vyktų. Ot, čia ir įvyko skilimas valdyboje (nuodėmė, šaukianti dangaus kerštо!). Vieni siūlė šiltus, kiti šaltus valgius, o patys radikaliausi galvojo nieko neduoti, tegu atsineša kiekvienas savo. Bet kaip čia nešies "lunčių", eidamas į sutikimą, todėl po ilgo vargo laimėjo šaltieji, nes prieita išvados, kad tokia proga ir taip bus šilta.

Na, o programai pakvietė garsius žmones, kurie turėjo parodyti savo geriausius talentus. Vienas buvo net iš Clevelando (gaila, moksleiviai savo centru padarė. Šiaip būtų nieko sau miestas). Ir taip sutikome Naujuosius Metus, graudžiai apverkę ir apkalbėję senuosius.

Gi dabar visi ilsisi po praėjusių darbų, laukdami vasaros, geriau sakant, stovyklos, nors mes į ją nelabai noriai važiuojam, sako chicagiečiai. Tai tiek apie Chicagą, gerbiamas redaktoriau. Jei norėtumėte daugiau sužinoti, pasiklauskite CV pirmininko arba geriausiai atvažiuokite pas mus. Neaps(i)vilsite!

P. Natas

Kanapinio belaukiant

(Likimo draugams)

Jei bėgs taip kaip šiemet mėsiedai,
Tai bus ko po laiko gailėt,
Ir net nepajusi, kad tujen jau riedi
Į sendraugių skyriaus eiles.

O ten jau kiekvienas po pačią,
Po du, ar po penkis vaikus . . .
Viengungio kepure ten svečias,
Viengungiui ten šauks: "Neveiklus!"

Ir ės tave kirminas tyliai,
Ir keiksies, ko kvailas buvai,
Kad, meile vienos nusivylęs,
Vengei pasipiršti kitai.

Tačiau, jei nesi dar lyg kimsas,
Kinkyki bėrioką važin,
Jei piršlį lojūgą dar imsies,—
Tau juoksis pačiote graži.

SPORTAS

Rašo

P. GANVYTAS

20 METŲ ŽALIOJOJ LANKELĖJ

MATTHEWS—GERIAUSIAS ANGLŲ FUTBOLO ŽAIDĖJAS

Pereitais metais, po futbolo rungtynių tarp Anglijos ir Europos kontinento rinktinių, kurios pasibaigė lygiosiomis (4:4), visi futbolo specialistai vienu balsu tvirtino, kad Anglija nepralaimėjo tik dėl to, kad jos komandos eilėse žaidė Stanley Matthews. Net ir Europos rinktinės vyrai, užklausti apie anglų žaidėjų pajėgumą, gyrė Matthews, sakydami jog jis esąs vienkartinis reiškinys sporto pasaulyje. Anglų spauda, paprastai labai santūri ir šalta, aprašė jo žaidimą, nepagailėdama aukščiausių pagyrimų. Nenuostabu todėl, kad ir futbolą mėgstančiųjų lūpose Matthews pavardė labai dažnai minima.

Matthews tėvas buvo geras boksininkas, ir futbolas toj šeimoj buvo gan svetima sporto šaka. Tačiau jaunas Stanley jau nuo mažens pradėjo juo domėtis. Sakoma, kad didžiausią savo laisvalaikio dalį jis praleisdavęs su kamuoliu. Pasistatęs savo sode 2 kėdes, bandydavo driblingu prasiveržti pro šitus 'priešininkus'. Ir taip driblinguodavo ištisas valandas be pertraukos, kartodamas savo pratybas dieną iš dienos, kada tik sąlygos leisdavo. Tad šiandien prasiveržimas pro savo priešininką jam nesudaro ypatingų sunkumų. Įdomu pastebėti, kad jis yra tiek išvystęs savo techniką, kad jam pavyksta kūno svorį palenkti bet kurion pusėn, atsižvelgiant į situaciją, tačiau jis nepakeičia kojos, ant kurios kūno svoris guli. Tokiu būdu jis lengvai apgauna prieš jį stovintį ir jį dengiantį priešininką. Šią techniką yra išvystę tik nedaugelis žaidėjų; jie tokiu būdu yra itin pavojingi. Kai situacijos būna ypatingai rimtos, Matthews dažniausiai sugeba prasiveržti pro 2—3 priešininkus, ir jo pasuotė tuomet kitų puolikų dažniausiai paverčiama įvarčiu. Štai neseniai rungtynėse prieš Preston Northend rezultatas iki paskutinių minučių buvo 2:2. Tuomet Matthews, gavęs kamuolį ir apstatęs 3 priešininkus, pasiuntė kamuolį galvos aukštumu į aikštės vidurį, kur garsusis pusdešinis Mortensen kirto į vartus ir rungtynės buvo laimėtos. Matthews ir Mortensen šiuo metu sudaro stipriausią dešinį puolimo sparną Anglijos futbole.

Kadangi Anglijoje futbolas yra profesionalų rankose, tai nenuostabu, kad ir Stanley greitai įsijungė į jų tarpą. Būdamas 16 metų amžiaus, jis jau pradėjo žaisti už Stoke City profesionalų komandą, gaudamas 5 svarus atlyginimo į savaitę. Netrukus po jo profesionalinio debiuto jis buvo pakviestas į Anglijos rinktinę. Neseniai suėjo 20 metų, kaip jis pirmą kartą žaidė tarpvalstybinėse rungtynėse; tuomet Anglija susitiko su Valijos komanda. Ir nuo tos dienos Matthews buvo nuolatinis rinktinės dalyvis; be jo buvo sunku įsivaizduoti Anglijos rinktinę. Jis atstovavo Angliją rungtynėse su, Vokietija, Portugalija ir kt. kraštais, žaidė jis prieš čekoslovakus, šveicarus, italus ir daugelį kitų rinktynių. Ne kartą jo žaidimas dešiniame sparne anglams užtikrino laimėjimą. Jis pagarsėjo ne tik Anglijoje, bet ir visame pasaulyje.

Stoke City klubo spalvas Matthews gynė virš 12 metų. Po karo, 1947 metais, tačiau jis tapo Blackpool klubo nariu. Už šį malonumą minėtas klubas turėjo sumokėti apie $60.000 Stoke City klubo vadovybei. Bet tai klubui apsimokėjo. Apsimokėjo ir pačiam Matthews: šiandien jis yra viešbučio savininkas ir gerai gyvena. Bendradarbiauja spaudoje ir neseniai parašė knygą, turėjusią didelį pasisekimą sporto entuziastų tarpe.

Šiandien Matthews jau yra 39 metų amžiaus. Futbolo žaidėjų eilėse labai retai sutiksime tokio amžiaus aktyvų sportininką. Reikia manyti, kad jam pasitraukus iš žaidėjų tarpo, jo vardas dar liks gerojo žaidėjo simboliu visame pasaulyje. Savo sportinėje karjeroje jis yra pasiekęs gražių laimėjimų.

Pereitais metais Matthews ir jo komanda svajojo laimėti garsiausią Anglijos futbolo taurę. Finalinėse rungtynėse jo Blackpool komanda susitiko su Bolton klubu. Sekę rungtynių eigą mažai turėjo vilties, kad išsipildytų Matthews svajonė. Buvo belikę žaisti tik apie 18 min. o priešininkai vedė 3:1. Tačiau per paskutines 18 minučių Matthews žaidimo lygis išryškėjo visoje savo didybėje. Blackpool pasiekė vieną įvartį ir visomis jėgomis siekė išlyginimo. Ir štai Matthews kombinacijų dėka viena minute prieš rungtynių galą pasiekė lygios 3:3. To neužtenka, nes taurę laimi tik rungtynių nugalėtojas. Ir vėl Matthews gauna kamuolį. Belikę tik 20 sekundžių iki žaidimo pabaigos. Stanley vikriai prasiveržia pro vieną, antrą priešininką ir nepaprastai puikia pasuote kamuolį pasiunčia į aikštės vidurį, kur stovi laisvas puolikas Perry. 10 sekundžių prieš rungtynių pabaigą jis kamuolį nesulaikomai pasiunčia į Bolton vartus. Rungtynes 4:3 santykiu laimi Blackpool, ir Matthews svajonė išsipildo. Sunku tikėti, kad per 2 minutes tokiose svarbiose rungtynėse būtų galima pasiekti du laimėjimą lemiančius įvarčius. Bet Matthews žaidimas įrodė kad tai yra įmanoma.

P. Natas

SAULĖN DANTĮ

Nepaguosi nuliūdusio verksmu,
Nepraturs vargšas aimana tavo,
Tad nusausinkim ašarų versmes
Ir nebliaukim, kaip rudenį avys.

Jau gana ligi šiol priraudota
Ir likimas nykiu privadinta.
Galvą nešk, liūdesy, ešefotan,—
Te džiaugsmu mūsų akys nušvinta.

Saulėn neškime protinį dantį,
Tegu plaučiai nuo juoko atgyja!
Jei gyvent, tai linksmai gyventi,
Jei dainuot, ta — ly lio, ei ly lia!

PSICHOLOGO PRAKALBA NERVUOTAI SENMERGEI

Brangioji mano ponia,
Atsiprašau, — panele,
Šią valandą malonią
Aš tarsiu Jums žodelį:

Jūs patarimo prašėt
Ir ilgus rašėt laiškus.
Štai tamstos diagnozė;
Dalykas baisiai aiškus:

Nervuoja jus pasaulis
Jau iki pasiutimo,
Jūs rėkėt ant kiekvieno, —
Ir jums gerklė užkimo.

Kai pažvelgiat į delčią,—
Akyse daros žalia,
O šaukštai ir "vedelčiai"
— Činčibirais apsalę...

Negalite pakęsti
Su akulioriais vyrų,
Ir jei jų girgžda batai,—
Tuoj dantys jums išbyra.

Negalite matyti
Kaklaryšio geltono,
Ir jei nerūkot dieną,
Tai peiliais varsto šoną.

Vaizbūnų jūs nekenčiat,
Kai siūlo jums uknolių:
— Jie kalba ne iš lėto
Ir mina ant mazolių!

Jei pudrą pavartojat
Penkių dienų senumo,
Tai net apsiputojat
Dėl jų nachališkumo.

Tai tokios mano žinios:
Jūs turit būdą širšės;
Ir traukę būt devynios,
Jei būt kas pasipiršęs!

Todėl tik vienas vaistas,
Brangioji, jums beliko,—
Ir gausis liūdnas vaizdas,
Jei jūs nekenčiat pliko...

Net man jau trūksta oro...
Praverki tamsta langą,
Atsargiai! — Neiššokit!
— Jums siūlau savo ranką.

Untė Šalapinis

— Mes važiuojam atostogaut kas treti metai.

— Ach taip, O ką jūs veikiate tais tarpiniais metais?

— Pirmaisiais metais mes kalbam apie pračjusių metų atostogas, o antraisiais — planuojam ateinančių metų atostogas.

Maža sena ponia buvo pavaišinta alum. Tai buvo pirmas jos alaus stiklas. Nugėrusi kelis gurkšnius, ji nustebusi pakėlė akis:

— Kaip keista, — ji pramurmėjo — skonis visai toks pat kaip maro vyro vaistai, kuriuos jis vartoja jau dvidešimti metai.

— Aš labai džiaugiuosi, matydamas, kad dideli turtai tavęs nepakeitė, — kalbėjo senas draugas.

— Žinai, brolau, — atsakė milijonierius, — jie mane dalinai pakeitė: dabar aš ekscentriškas ten, kur anksčiau būdavau nemandagus, ir humoristas, kur buvau grubus.

Dailininkas: — Čia, štai, ėdanti karvė.

Svečias: — Bet kur gi žolė?

Dailininkas: — Karvė ją jau suėdė.

Svečias: — O kur pati karvė?

Dailininkas: — Ar tamsta manai, kad ji bus tokia kvaila ir pasiliks ten, suėdus visą žolę?

Skeptikas, kuris ilgai ginčijosi su paprastu žmogeliu apie Balaamo kalbančio asilo stebuklą, pagaliau neiškentė:

— Kaip gi gali būti, kad asilas kalba kaip žmogus?!

— Taigi va, — atsakė kietaprandis, — aš galvoju šitaip: jeigu žmogus gali kalbėti kaip asilas, kodėl gi asilas negali kaip žmogus?

Taip pasakė kvakeris piliečiui, kuris išsijuosęs keikė jį:

—Saugokis, drauge, kad tavo veidas neatsimuštų į mano kumštį!

Čiukas Dėlis

NEI VIENAS, NEI DU

Man patinka virtas kumpis —
Nepatinka krienas.
O, kolegos, ar ne tiesa,
Kad be krieno virta mėsa

Tai nei du, nei vienas?
Man patinka juodos naktys —
Nepatinka dienos.
Bet jei saulė netekėtų,
Tai, kolegos, iš šio svieto
Būt nei du, nei vienas.

Man patinka Danos akys —
Dirbtinės blakstienos.
Vestuves buvau užsakęs —
Bet kas be blakstienų akys?!
Geriau liksiu vienas.

Ji: — Aš girdėjau, kad tamsta esate žymus dailininkas.

Jis: — O, panele, aš dar tik pradėjau, nors ir tikiuosi kada nors tokiu būti.

Ji: — Ką jūs darote šiuo metu?

Jis: — Gyvenu mansardoje ir auginu ūsus.

Kaimynas kaimynui: — Ar negalėtumei tamsta parduoti tą savo baisų šunį? Vakar mano duktė turėjo nutraukti savo dainavimo pamoką, kadangi paties šuva visą laiką staugė.

Kaimynas: — Labai apgailestauju, bet tamstos duktė pirma pradėjo.

—Tai tu, Baltrau, sakai, kad jis visiškai nepaliko pinigų?

—Ne. Matai, jis prarado savo sveikatą, bandydamas praturtėti, o paskui neteko turto, bandydamas pasveikti.

—Aš jau senstu.

—Ką, ar turi reumatizmą?

—Blogiau — pradėjau gyventi prisiminimais...

KREIVOS ŠYPSENOS

LIETUVOS NACIONALINĖ M[illegible]DO BIBLIOTEKA

DARBAI ŽMONĖS

ISPANIJOS JAUNIMO NUOTAIKOS

KUN. K. PATALAVIČIUS

Jaunimas—kiekvienos tautos ateitis, viltis ir džiaugsmas, todėl ir jaunimo problemos visur užima pirmąją vietą. Kiekviename krašte rūpinamasi savojo jaunimo auklėjimu ir jo nuotaikomis. Ispanijoje, šiame katalikiškų tradicijų krašte, jaunimo klausimai taip pat labai aktualūs.

Štai viena kita mintis, kuri nupieš dabartinės Ispanijos jaunimo problemas ir užsimojimus. Šios problemos neseniai buvo iškeltos viename katalikiškosios akcijos suvažiavime.

Religinėje srityje ispanų jaunimas nebe visada rodo didesnio entuziazmo. Pastebima indiferentizmo ir atšalimo, ypatingai aukštesniųjų luomų studentijos sluogsniuose. Kaimuose ir darbo jaunimo tarpe pastebima nemaža tamsumo tikėjimo srityje. Ispanams labai paprasta sumaišyti religiją su politika, todėl politinių aistrų sūkury Bažnyčiai neretai tenka nukentėti. Susidaro įspūdis, kad jaunimas dažnai religiją vertina tik kaip seną tradiciją, kaip šeimyninių ir tautinių atsiminimų palikimą. Religiniu atžvilgiu geriausiai stovi žemesniųjų ir vidurinių luomų valdininkų ir tarnautojų vaikai. Jų tarpe randama didžiausias procentas pakankamai aukštai religiją pergyvenančių. Jie pasižymi savo tvirtu katalikiškumu ir religiniu entuziazmu.

Moraliniu atžvilgiu Ispanijos jaunimas stovi gana aukštai. Tiesa, pasitaiko išlepusių ir į prabangų gyvenimą linkusių jaunuolių, tačiau daugumoje pastebima griežtos moralės ir principų pasireiškimai. Amerikiečiui ar net ir europiečiui turistui ispanės mergaitės savo apranga ir elgsena viešumoje ir pasilinksminimuose visuomet atrodys per daug kuklios.

Profesinis pasiruošimas yra vienas iš aktualiausių ispanų jaunimo klausimų. Sunkios galimybės prasiveržti į aukštesnius profesinius postus neretai atbaido jaunimą nuo studijų ir stumia į pesimizmą. Gana aštri ir ūkininkų vaikų padėtis, nes Ispanijoje kaimas nuo miesto skiriasi nepaprastai žymiai.

Socialiniai klausimai jaunimo tarpe pergyvenami su dideliu susipratimu. Ispanų jaunimas jautriai pergyvena savo šalies socialines žaizdas ir pasiektus laimėjimus. Atostogų metu universitetų studentai dažnai artimai bendrauja su darbo žmonėmis, dirbdami fizinį darbą ūkiuose, kasyklose ir fabrikuose. Tuo būdu jie iš arti susipažįsta su darbo žmonių problemomis, kurias paskui turi progos savo studijų metu dar labiau išgvildenti. Socialinis klausimas sprendžiamas ekonominiu atžvilgiu, tačiau stengiamasi suprasti ir žmogiškoji vertė. Franco valdžia jaunimo tarpe yra jau vien dėlto populiari, kad Franco yra padaręs daugybę socialinių reformų, kurios Ispaniją veda į šviesesnį rytojų. Komunistinės idėjos ispanų jaunime nepopuliarios.

Įdomiausia, kad ispanų jaunimas pasižymi nepaprastu entuziazmu, parodo didelį norą kilti, atstatyti iš dar pastebimų pilietinio karo materialinių ir dvasinių griuvėsių. Jis ryžtasi aukoti visas savo jėgas dėl geresnės Ispanijos ateities.

IŠ LSS SUVAŽIAVIMO REZOLIUCIJŲ

Lietuvių Studentų Sąjungos JAV visuotinis suvažiavimas sausio 2-3 dienomis New Yorke savo rezoliucijose iškėlė visą eilę gražių pageidavimų ir užsimojimų. Suvažiavimas ragina lietuviškąjį jaunimą siekti aukštojo mokslo ir ruoštis Lietuvos laisvės atstatymo darbui. Efektingesniam darbui visi studentai raginami jungtis į LSS eiles, o visos ideologinės akademinės grupės prašomos darnaus ir pozityvaus bendradarbiavimo. Kiekvienu atveju lietuvis studentas turi kelti Lietuvos laisvės bylą ir atstovauti lietuviškajai kultūrai svetimųjų tarpe. Tampresniam ryšiui su mūsų likimo broliais—kitais baltų studentais, lietuviškoji studentija raginama įsijungti į Baltų Stud. Federacijos veiklą.

"ATEITIES" KONGRESUI PASIBAIGUS

Norėdama pagyvinti literatūrinį gyvenimą jaunimo tarpe, "Ateities" redakcija praėjusių metų lapkričio mėn. numeryje paskelbė konkursą, kad patys skaitytojai išrinktų geriausią metų novelę ir eilėraštį. Nors skelbimas buvo keletą kartų pakartotas, tačiau balsavimuose dalyvavo labai mažas skaičius, tik 27! Ir šie balsavusieji buvo tik pats veikliausias jaunimas, nebalsavo nei baigiantieji studentai, nei vyresnieji.

Nesant didesnio susidomėjimo pačiuose skaitytojuose, redakcija pirmiausia nutarė duoti tik pusę premijos (25 dol.) kiekvienam, gavusiam daugiausia balsų.

Suskaičius balsus, poezijoje didžia balsų persvara vedė Daiva Nauragytė Ji gavo 13 balsų, iš jų daugiausia teko eilėraščiui "Pirmasis sniegas", (spausdintas praeitų metų gruodžio mėn.)

Novelės rinkimuose balsai pasiskirstė tarp visų autorių, daugiausia gavo K. Keblinkas už "Kelias į naktį" — 6 balsus, antroje vietoje — E. Marijošiūtė — "Nujautimas" — 5 bal., . Macelytė — 4 bal.

Tad redakcija, dar kartą apgailestaudama, kad mūsų skaitytojai tiek maža dėmesio teskiria savajai jaunųjų kūrybai, premijas po 25 dol. už geriausią praeitų metų novelę paskyrė **Kęstučiui Keblinskui**, iš Brocktono, Mass., ir už geriausią eilėraštį—**Daivai Nauragytei**, iš Newtono, Mass., kolegijos.

Redakcija.

Šių premijų mecenatas

"Draugo" dienraščio, kultūrinio priedo redaktorius **kun Dr. J. Prunskis** šiemet švenčia savo žurnalistinio darbo 25 metų sukaktį. Ta proga, norėdamas paskatinti jaunimą į kūrybą, mūsų paskelbtam konkursui jis paskyrė 50 dol. Už auką nuoširdžiai dekoja ir administracija ir redakcija.

DU LIETUVIAI TOLIMOJE ČILĖJE

Prieš penketą metų į Čilę iš Vokietijos atvyko du lietuviai studentai, pilni pasiryžimo tęsti pradėtuosius mokslus svetimoje ispanų kalboje. Tai buvo **Julius Kakarieka ir Paulius Stelingis,** abu puikūs ateitininkai ir dar Vokietijoje plačiai pasižymėję savo visuomenine ir literatūrine veikla, abu buvę "Ateities" bendradarbiai.

Santiago universitete abu griebėsi studijų. J. Kakarieka tęsė toliau istorijos studijas, o P. Stelingis pradėjo studijuoti ispanų kalbą ir literatūrą. Keletą kartų jau buvome rašę, kad jų studijos vyksta su pasisekimu. Julius Kakarieka studijas baigė dar pereitais metais ir dabar dėsto tame pačiame Santiago universitete Paulius Stelingis pereitą vasarą baigęs Santiago Valst. universitetą ir, gavęs literatūros licenciatą, šių metų sausio mėnesį baigė ir Čilės Katalikų universitetą, gaudamas ispanų kalbos ir literatūros mokytojo vardą. Jis yra pirmas lietuvis ir išviso pirmas užsienietis tame universtete gavęs ispanų k. mokytojo titulą.

Senuose Santiago universiteto archyvuose randama žinia, kad pereitam šimtmetyje Čilėje buvo vienas garsus lietuvis — prof. Ignas Domeika, kuri laiką buvęs net Santiago universiteto rektoriumi. Mūsų mieliems bičiuliams linkime eiti ano profesoriaus keliais.

KULTŪRINIS GYVENIMAS

• **Prof. Z. Ivinskis,** dirbdamas Vatikano archyvuose, yra radęs daug naujos medžiagos apie Šv. Kazimierą. Ji panaudota naujai ir įdomiai knygai apie mūsų šventojo gyvenimą. Knyga spausdinama "Darbininke," netrukus pasirodys gausiai iliustruota.

• **Venancijus Ališas,** šiuo metu Brazilijoje gyvenąs mūsų poetas, parašė naują poezijos knygą "Cascata Cristalina", kurią nepaprastai puošniai išleido "Bendrijos" knygų leidykla Vokietijoje.

• **Henrikas Kačinskas,** vienas didžiųjų mūsų teatro menininkų, šiemet švenčia 30 metų sukaktį nuo pirmojo pasirodymo scenoje. Jubiliatas dabar gyvena New Yorke, tad ten įvyko ir pirmasis tos sukakties minėjimas. Prieš kurį laiką H. Kačinskas ir kt. teatro darbuotojai New Yorke suorganizavo teatro studiją. Studija pradėjo darbą, su dideliu entuziazmu jį vykdė ir šių metų vasario 6 ir 7 dienomis turėjo pirmąjį pasirodymą Buvo statoma A. J. Cronino 3 veiksmų drama **"Jupiteris juokiasi".** Veikalą režisavo Jurgis Blekaitis, dailininkas — Pranas Lapė. Vyriausias vaidmuo atiteko pačiam Henrikui Kačinskui, kitus vaidmenis atliko studijos mokiniai. Po gražiai pasisekusios premjeros H. Kačinskas susilaukė daugybės sveikinimų.

• **O. V. Milašiaus** kūryba greitu laiku pasirodys lietuviškai. Knygą spaudai ruošia Antanas Vaičiulaitis. Knygoje bus Milašiaus poezijos ir jo poema Miguel Manara.

• **Paskutinė Vakarienė,** vienas garsiausių pasaulio meno kūrinių, pieštas prieš puspenkto šimtmečio dailininko Leonardo da Vinci, laiko ir drėgmės buvo pradėtas naikinti. Paveikslas buvo pieštas dominikonų vienuolyne, Milane. Paskutiniu laiku paveikslas labai rūpestingai ir pagal naujausius mokslinius metodus restauruojamas.

SAS BARUOSE

• Antrojo semestro SAS darbo planas, apimąs laiko tarpį nuo vasario iki liepos mėnesio pradžios, jau išsiuntinėtas vienetams. Veikla bazuojasi Marijos Metų atžymėjimu, S-gos metinės temos (kultūrinės integracijos) nagrinėjimu, Lietuvos istorijos ir literatūros žinyno plėtimu ir inteligentiškumo principu, kuris bus stipriau pabrėžiamas platesniuose ateitininkų susibūrimuose.

• Šio semestro bėgyje numatyti du didesnio masto studentų ateitininkų sąskrydžiai. Abu planuojami Atvelykio savaitgalį — vienas Philadelphijoj, kitas — vidurinėj JAV dalyj, greičiausia Detroite.

• Centro Valdyba jau susirūpinusi studentų ateitininkų vasaros stovyklos reikalais. Vasaros stovykla derinama su Ateitininkų Federacijos Kongresu. Ji planuojama užbaigti dieną prieš Kongresą. CV laukia SAS draugovių ir narių pasisakymų, ir pageidavimų, kaip ilgai stovykla turėtų tęstis ir kur ji turėtų būti surengta. Vietos jai ieškoma kur nors netoli nuo Chicagos, kur bus šaukiamas Federacijos Kongresas, kad studentams iš vakarinių bei vidurinių JAV vietovių nereikėtų toli iš kelio sukti ir kad Atlanto pakrašty gyvenantiems į Kongresą būtų pakeliui. Studentai ateitininkai kviečiami siųsti savus pasiūlymus šiais klausimais Centro Valdybai.

• K. Keblinskas, SAS Užsienio Skyriaus vedėjas, savo štaban pasikvietė naują talkininkę—Liuciją Nikolskytę iš Bostono.

• Užsienio Skyrius stiprina ryšius su dabar atgaivinama Šiaurinės Amerikos Pax Romanos Komisija.

• Šelpiantieji arba galintieji sušelpti idėjos seses bei brolius užsienyje prašomi susirišti su Centro Valdyba, kad ši veikla galėtų planingiau vykti. Taip pat praneština ir imigracijos galimybių reikalais.

• Spaudos ir Informacijos Skyrius praneša, kad jų kartotekoj yra užregistruoti 243 studentai, iš jų 120 mergaičių ir 123 vyrai. Dar yra nemaža neužpildžiusių šio skyriaus anketų. Užsiregistruoti per draugoves arba tiesiog rašant Juozui Dėdinui, University of Maryland, P. O. Box 6—1522, College Park, Md.

• Šiais mokslo metais JAV aukštosiose mokyklose studijuoją ateitininkai daugiausia telkiasi šiose studijų šakose (apytikriai): inžinerija studijuoja 22; chemiją, kalbas, komerciją — po 13; socialiuosius mokslus — 11; mediciną — 10; biologiją — 5; matematiką — 4; muziką, meną — po 3; kitus mokslus — mažesni skaičiai.

• Studentams ateitininkams primenamas jų įsipareigojimas At-kų Federacijos loterijai-vajui. Atsiskaitymas turi būti atliktas prieš vasario 27 d.

A. L. R. K. FEDERACIJOS RAŠINIO KONKURSAS

Marijos Metų garbei Amerikos L. R. K. Federacija, kartu su THE MARIAN žurnalu paskelbė rašinių konkursą tema:

Kodėl aš pamilau rožančių

Rašinys negali būti ilgesnis negu 750 žodžių. Nėra nustatytas joks žodžių minimumas. Galima rašyti lietuviškai arba angliškai. (Už geriausius rašinius kiekvienoj kalboj bus skiriamos atskiros dovanos). Rašyti mašinėle ar rašalu tik vienoje popieriaus lapo pusėje. Po rankraščiu pažymimas autoriaus vardas, pavardė, adresas, tėvų vardai ir pavardės. Nestudentai turi nurodyti ir savo parapiją.

Konkurse gali dalyvauti visi lietuvių kilmės katalikai: pradžios

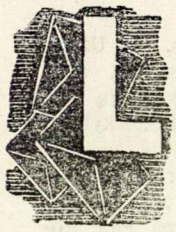

LAIŠKAI REDAKCIJAI

NUOLAT GAUNAME įvairiausių laiškų. Didžiausia jų dalis ateina iš jaunimo, mūsų bendradarbių. Gyvai jie atsiliepia į mūsų darbus, net į atskirų numerių mintis bei jų formą. Štai **Vacl. Kleiza,** iš Chicagos, gavęs š. m. pirmą numerį, rašo: "Man neaišku, kaip ilgai jūs gerinsit "Ateitį, bet jei tas procesas vyks tokiu pat mastu, kaip dabar kad vyksta, tai po metų pasaulyje nebus gražesnio žurnalo, kaip šis." Šitie jaunimo padrąsinimai mus verčia dar rimčiau dirbti ir tobulinti žurnalą, nes jaučiame — jis pasiekia mūsų jaunųjų skaitytojų širdis.

Adolfas Bajorinas, iš Toronto, Kanada, rašo: "Mano tvirta nuomone "Ateitį" turėtų skaityti kiekvienas ateitininkas, ar jaunas ar senas, nes tai yra lyg simbolis, kuris jį aplankydamas kas mėnesį, primena jam, kad tu — ateitininkas, tu narys tos garbingos organizacijos, ir jau iš karto lyg stojas prieš akis tas jos siekiamas brangus idealas, kurio įvykdyme visi savo dalelyte prisidedame".

Kad "Ateitis" pasiektų visas ateitininkų šeimas ir pavienius narius jau ne karta Ateitininkų Federacijos Vyriausia Valdyba tuo reikalu rašė ir kreipėsi. Daug jau padaryta, bet dar yra tokių, kurie "Ateities" neskaito. Stengsimės ir juos surasti.

J. Navakas, iš Omaha, Nebr., rašo: "Man atrodo, kad žurnalas spausdinamas per smulkiu šriftu. Jį skaitydamas, jaunimas pagadins akis, o senimas sunkiai išskaitys. Stambesnis šriftas būtų patrauklesnis ir maloniau skaitomas." Toliau jis pasiūlo rinkti "Ateitį" tokiu pat šriftu kaip "Aidus".

Kun. Pr. Kura, iš Peoria, Ill., rašo: "Žinodamas jūsų pasišventimą "Ateities" žurnalo leidimui, skubinuos atsiųsti pinigus už prenumeratą. Labai džiaugiuos gražiu žurnalu. Todėl prašau ir toliau mane, gyvenantį tarp svetimųjų, lankyti ir atnešti tos gyvos dvasios ir jaunatviško džiaugsmo."

Turime pastebėti, kad stambesnis šriftas tikrai būtų akiai malonesnis, bet, jį įsivedę, kur kas mažiau medžiagos besutalpintume. O padidinti puslapių skaičių negalime, tas sudarytų naujas nemažas išlaidas. Be to, šituo šriftu renkant, mums susidaro kai kurių techniškų patogumų, — šis šriftas spaustuvėje yra mažiau apkrautas, tai ir greičiau surenka.

mokyklų mokiniai, aukštesniųjų mokyklų, kolegijų ir universitetų studentai, taip pat ir visi kiti neprofesionalai rašytojai Rašiniai bus vertinami atskiromis grupėmis.

Konkurso jury komisiją sudarys Tėvų Marijonų žurnalo THE MARIAN redakcijos pakviesti asmenys.

Visus rašinius siųsti nevėliau iki 1954 metų gegužės 2 d. vidurnakčio šiuo adresu: **Rev. P. Činikas, MIC., Dir. Lith. C. F. Catholic Action Essay Contest, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill**

STATO NAUJĄ BAŽNYČIĄ

Naujoji lietuvių Prisikėlimo parapija Toronte, Kanadoje, šį pavasarį pradeda statyti didelius pastatus, kur bus bažnyčia, salė ir mokykla ir drauge vienuolynas. Statybos darbai pavesti architektui Stasiui Kudokui, kuris jau baigia paruošti planus.

Parapijai, pakviesti Toronto kardinolo, vadovauja tėvai pranciškonai; klebonu yra T. Bernardinas Grauslys, neseniai ten nukeltas iš Kennebunk Port, Me., ir T. Viktoras Gidžiūnas, Ateitininkų Federacijos Vyriausias Dvasios Vadas. Pirmiausia jis žada sustiprinti Toronto ateitininkų veiklą.

ENCIKLOPEDIJOS FONDAS LIETUVAI

Lietuvių Enciklopedijos pirmojo tomo pasirodymo proga Bostono lietuviai teisininkai iškėlė sumanymą įsteigti Enciklopedijos Fondą Lietuvai, kurio tikslas būtų įgyti ir saugoti 1000 LE komplektų iki bus galima juos parvežti laisvon tėvynėn. Toks fondas jau yra pradėjęs veikti. Atskiri asmenys, organizacijos ar grupės užsako po vieną ar keletą enciklopedijos komplektų, dažnai patys nurodydami, kuriai Lietuvos vietovei ar institucijai šis komplektas skiriamas.

Sudaryta EFL valdyba ir revizijos komisija, išleisti fondo nuostatai (juos plačiau paskelbtus galima rasti lietuviškuose laikraščiuose). Darbas pradėtas, tik reikia jį toliau varyti, kad okupacijų išvargintai Lietuvai galėtume parvežti tremtinio dovaną—bent tūkstantį enciklopedijos komplektų. Visi lietuviai savo auka prašomi prisidėti prie šio fondo. Užsakymus siųsti šiuo adresu: **Enciklopedijos Fondas Lietuvai, 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass., USA.**

I-jo LE TOMO ĮVAIRENYBĖS

Lietuvių Enciklopedijoje be redaktorių bendradarbiauja 80 nuolatinių bendradarbių. Jie sutelkia medžiagą. Kai kurie savo medžiagos naujumu yra pralenkę net kitų tautų dideles ir modernias enciklopedijas.

Taip pat prie enciklopedijos dirba ir kiti specialistai: žemėlapius braižo J. Andrius, nuotraukas perfotografuoja K. Čibiras. Dabar jau baigiamas redaguoti II tomas, kuris apims ne pilną raidę B. Kartu redaguojami ir kiti tomai. Šiemet projektuojama išleisti dar tris tomus. Viso numatoma 15 tomų.

I tomas turi 526 psl., jame yra apie 2,400.000 spaudos ženklų. Pirmoji vieta skiriama lituanistikai, iš viso pirmame tome yra 846 lituanistiniai straipsniai.

Liet. Enciklopedija yra viena iš labiausiai perkamų knygų. Ją daugiausia prenumeruoja senieji lietuviai.

DRAMATURGAS EUGENIJUS O'NEILLIS

1953 metų lapkričio pabaigoje Bostone mirė vienas žymiausių amerikiečių dramaturgų Eugenijus O'Neillis, net tris kartus laimėjęs Pulitzerio vardo premijas ir 1936 metais Nobelio premiją. O'Neillis, kilimo newyorkietis, savo gyvenime buvo matęs ir keliavęs bemaž po visą pasaulį. Kurti pradėjo pajutęs savyje kažkokią teatrinio meno aistrą. Jo sukurti siužetai ir charakteriai skyrėsi nuo kitų dramaturgų savo originalumu. Ilgą laiką O'Neilis nerado pripažinimo, ir jo veikalai neprasiskverbė iki Amerikoje garsių Brodvėjaus teatrų scenų. Tačiau vėliau jo dramos susilaukė milžiniško pasisekimo.

Jis parašė 38 dramas. Kai kurios iš jų labai ilgos, pvz. "Elektra turi dėvėti gedulą", turi net 14 veiksmų. Lietuviams O'Neillis nelabai pažįstamas. Kauno valst. teatras buvo pastatęs jo "Marko milionus", vėliau buvo rengiamas kitas pastatymas, bet bolševikmetis jį nutraukė. Amerikoje Chicagos lietuvių teatras prieš porą metų buvo pastatęs "Anna Christie".

ATSKLEISTA KNYGA

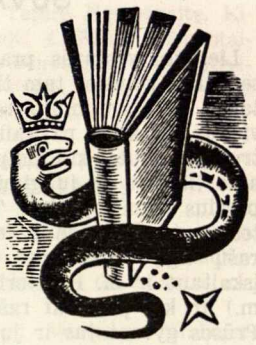

LRD LAUREATAS BRAZDŽIONIS IR JO "DIDŽIOJI KRYŽKELĖ"

Nepriklausomoje Lietuvoje nuo 1935 m. buvo skiriamos įvairios literatūrinės premijos, kurių priekyje stojo Valstybinė literatūros premija (5000 litų). Tremtyje premijos vėl buvo atgaivintos, ten didžiausia buvo Švietimo Valdybos. Amerikoje pirmą vietą užėmė Lietuvių Rašytojų Draugijos premija, skiriama nuo 1950 m.

Iki šiol buvo toks paprotys, kad Rašytojų Draugija paskirdavo jury komisiją ir ši išrinkdavo geriausią knygą. Šiemet pasielgta kitaip — laureatą išrinko patys draugijos nariai. Jiems buvo išsiuntinėtos balsavimo kortelės su praeitų metų išleistų knygų sąrašu. Taip rinkimuose dalyvavo 48 draugijos nariai. Absoliutine balsų dauguma geriausia praeitų metų knyga pripažinta **Bernardo Brazdžionio "Didžioji Kryžkelė."**

Premija įteikta vasario 28 d. Chicagoje specialioje literatūros šventėje. Premijos mecenatai—Lietuvių Auditorijos šeimininkai J. Maliorius ir B. Pakštas.

B. Brazdžionis anksčiau yra gavęs premijas už "Ženklus ir stebuklus" (1936 m. Sakalo leidyklos premiją), už "Kunigaikščių miestą" (1938 m. valstybinę premiją), už "Svetimus kalnus" (1945 m. Švietimo Valdybos premiją).

DIDYSIS TURTAS

Poetas jaučiasi paklydęs didžioje kryžkelėje. Jis ne vienas, su juo visas pasaulis—visi ieško namų, nes "eina per pasaulį verkdama tiesa, ir pro neteisybę niekas jos nemato" (8 psl.) O žmonija paklydo, nes visur blogis, visur griūvėsiai, kraujas, Raudonoji jūra tvindo žemę. Šita neteisybė išplėšė ir Lietuvą, kuria poetas labiausiai sielojasi.

Patriotinis motyvas yra senas B. Brazdžionio poezijoje. Išaugo jis su visom mūsų tautos nelaimėm. Pirmiausia jis plačiai pasireiškė "Kunigaikščių mieste", kur poetas džiaugėsi laisve, gyventi ženginčia tauta. Vėliau "Iš sudužusio laivo" jis šaukia tautą laikytis, dainavo jos sielvartus ir vargus ir guodė, pranašaudamas šviesesnes dienas. "Svetimuose kalnuose", išleistuose Vokietijoje, gilia nuostalgija jis prakalba apie tėvynę.

Šiam paskutiniame rinkinyje — "Didžiojoje Kryžkelėje" — jo sielvartų taurė prisipildo. Jis lyg anas Senojo Testamento pranašas, patekęs į Babilono nelaisvę, sėdi ant upės kranto ir rauda, pakabinęs kanklius į gluosnį. Jis rauda netekęs tėvynės. Jam brangieji akmenys — Lietuvos ežerai, upės, miškeliai, jam didžiausias turtas — Lietuvos prisiminimai, jo didžiausi troškimai — Lietuvos laisvė, jo čia ir karščiausios maldos.

BERN. BRAZDŽIONIS

Gimė 1907 m. vasario 2 d. Gimnaziją lankė Biržuose, 1929—34 studijavo V. D. universitete lietuvių literatūrą ir pedagogiką. Išleido šias eilėraščių knygas: Baltosios dienos, Amžinas Žydas, Krintančios žvaigždės, Ženklai ir stebuklai, Kunigaikščių miestas, Per pasaulį keliauja žmogus (rinktinės eilės), okupacijos metais slapta išleido — Iš sudužusio laivo, Šaukiu aš tautą, Viešpaties žingsniai. Tremtyje — Svetimi kalnai, Šiaurės pašvaistė.

Nors tėvynė yra jo poezijos centre, bet jis meta žvilgsnį ir į visą žmoniją. Ir ten mato skurdą ir vargą, neteisybę. Šitoji žmonija, didieji politikai ir išdavė tėvynę, ir jų surašyta Atlanto Charta nusidažė raudonai.

Ir čia išauga politiniai motyvai. Jie daugiausia sutelkti "Griūvėsių gėlės" ir "Ekskursija į UNO" skyriuose. Jau ir seniau jis pranašišku balsu grūmojo visiems politikams, bet šitam rinkinyje politiniai eilėraščiai yra plačiausiai išvystyti. Čia praeina visos Jaltos, Teheranas, bombos, neteisybės ir niekšybės. Kartais poetas grubus, lakoniškas ar sarkastiškas. Kartais tiradom įsisiūbavęs jis piešia šiurpius vaizdus, grūmoja rykšte ir teisybe, kreipiasi į Dievą.

Visuose B. Brazdžionio rinkiniuose Dievas užėmė svarbią vietą. Ir čia religiniai motyvai dažniausiai susilieja su patriotiniais. Jis meldžia tik vieno — laisvės savo tautai ir paguodos. Ir tiki, kad šis sielvartas pasibaigs Dievo palaima.

Nežymią dalį užima jo egotistiniai motyvai, bet ir šie dažnai išvirsta visuotinais. Štai jis ieško žmonai dovanų Paryžiuje, bet jis taip išsako, kad jo sielvartas tampa visų sielvartu.

B. Brazdžionis savo kurimąjį vaizdą nenutraukia į tolimą simbolizmą, abstraktų pasaulį. Jis išsako visa paprastai, dažnai klasikine forma. Visiems jis suprantamas ir savo tematika toks artimas. Jis tautos dainius. Jis įsiklausė į visų širdžių plakimą ir visų kalbą ir raudą pavertė poezija. Tad nenuostabu, kad be jo eilėraščių neapseina joks minėjimas, jokia šventė.

Ir šios knygos posmai kaip tik ir prakalbės jautriausiai savo didžia tėvynės meile, paguos ir sustiprins.

Ypač ji pasitarnaus mūsų jaunimui. Iš jos jis matys Lietuvą gražią kaip gintarą, jis mokysis mylėti ir jai triūsti.

(Brazdžions, — **Didžioji Kryžkelė**, išleido Terra, 111 psl., kaina 2 dol. Viršelis R. Viesulo).

P. Jurkus

SUVALKIEČIŲ VESTUVĖS

Lietuvių vestuvės prašalaičiui iš seno bus kėlusios tam tikros nuostabos, nes svetimųjų raštuose tai vienur tai kitur pasitaiko apie jas trumpa žinutė, kai šiaip svetimieji apie lietuvių ir jų giminaičių papročius nemėgo rašyti. Tačiau platesnių ir išsamesnių vestuvių aprašų ilgą metą mes trūkstame, įskaitant ir M. Praetorijų (a. 1690 m.) ir kt., platokai rašiusius apie Prūsos gyventojus ir jų papročius. Tos spragos dar neužpildė nei kun. J. A. Pabrėžos įvairūs pamokslai (jie buvo saugomi V. D. Un-to bibliotekoje), nei L. Jucevičiaus įvairūs aprašai, nei vysk. M. Valančiaus žemaičių ir aukštaičių vestuvės, įjungtos į "Palangos Juzę", kol pasirodė kun. A. Juškos-—Juškevičiaus "Svotbinė rėda veluonyčių lietuvių" (Kazan 1880) ir "Svotbinės dainos" (1883). Toliau sekė E. Volterio, A. R. Niemi ir kt. aprašai, o N. Lietuvos laikais dar buvo išspausdinti P. Būtėno (iš Joniškėlio apyl. (1924), V. Krėvės-Mickevičiaus (Dzūkų vestuvės, 1930), J. Mickevičiaus (Žemaičių vestuvės, 1933), B. Buračo (Kupiškėnų vestuvės, 1935), M. Čilvinaitės (Vestuvės Upynos apskr., 1935) ir kt. Ir dar visas pluoštas vestuvių aprašų, per 35, buvo likęs rankraščiuose, saugomų Lietuvių Mokslo D-joje ir Lietuvių Tautosakos Archyve.

Pastaruoju metu pasirodė Uršulės **Žemaitienės** aprašytosios "Suvalkiečių vestuvės", kurios liečia Lankeliškių apyl. (Vilkaviškio apskrityje.) Šiame apraše yra įjungta ir 114 vestuvių metu dainuojamų dainų (dalis jų dar nebuvo išspausdinta), kurių 14 pateiktos ir melodijos. Visas aprašas labai įdomus ne tik tautosakos tyrinėtojui, bet ir šiaip lietuvių praeitimi bei kultūra besidominčiam jaunimui.

Nemažiau įdomus ir pats įvadas— autobiografija, iš kurio patiriame ne tik jos asmenines žinias, bet ji kartu paliečia gana plačiai ir XX a. pradžios Sūduvos kaimo gyvenimą, lamai įdomų kiekvienam, mūsų būtove besidominčiam. Tik labai gaila, kad šis įvadas dėl lėšų stokos teko žymiai sutrumpinti. Baigiant, tenka priminti, jog šio aprašo autorė ir "Ateities" skaitytojams yra pažįstama, nes jos "Suvalkiečių laidotuvių apeigos ir raudos" buvo išspausdinta mūsų žurnale (1951, nr. 3—4), o kartu tenka padėkoti ir dr. J. Baliui, kuris ne tik jas paruošė spaudai, bet ir savo pinigais išleido, aiškiai žinodamas, jok tokie leidiniai teduoda vien tik nuostolį.

Suvalkiečių vestuvės, aprašė Uršulė Žemaitienė, redagavo Jonas Balys, Lietuvių Tautosakos Lobynas III, 80 psl., Cleveland, Ohio, 1953. Kaina $1.50. (Leidėjo adresas: Dr. J. Balys, 1100 Trenton Pl. S. E., Washington 20, D. C.).

J. Indrys

ATSIŲSTA PAMINĖTI

LAIŠKAI LIETUVIAMS, 1954 m. sausio mėn. numeris Leidžia Tėvai Jėzuitai. Redaguoja T. Juozas Vaišnys.

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH BULLETIN, leidžia SAS Centro Valdybos Užsienio Reikalų Skyrius. Sausio mėn. numeris. Šiame numeryje rašo SAS Centro Valdybos pirmininkas K. Kudžma tema: "Kultūrinė integracija kaip asmeninė, moralinė ir tautinė problema." Taip pat aprašoma Kersteno rezoliucija, patiekiant keleto iš apklausinėtų žmonių liudijimus. Gražiai aprašyta ateitininkų gyvenimas ir veikla. Įdėta daug kultūrinių žinių.

J. Ambrazevičius, A. Skrupskelienė, A. Vaičiulaitis — NAUJIEJI SKAITYMAI. Ketvirtasis leidimas mokyklinių skaitymų, skirtų lietuviškajai tremties mokyklai. Išleido Bostono lietuviai mokytojai. 1953 metais. Knyga turi 224 psl.

Kazimieras Barėnas — GIEDRA VISAD GRĮŽTA. Novelės. Kietais viršeliais knyga, 215 psl. Išleido Tremties leidykla Vokietijoje.

Aloyzas Baronas — UŽGESĘS SNIEGAS. Romanas. 285 psl. Išleido Kanados Liet. Kat. Kultūros Draugija Toronte,1953 m. Viršelis dail. P. Augiaus.

EGLUTĖ, 1954 m. vasario mėn. numeris. Lietuvių vaikų laikraštis. Redaktorius—Pr. Naujokaitis.

LITERATŪROS LANKAI, neperiodinis poezijos, prozos ir kritikos žurnalas, Nr. 3, išleistas Buenos Aires, Argentinoje. Šiame numeryje rašo: H. Nagys, A. Bendoriūtė, A. Jasmantas, A. Škėma, J. Janavičius, A. Landsbergis ir kt.

EGLUTĖ" ŽALIUOJA

"Eglutė" — vaikų laikraštėlis — šiemet įžengia į 5 metus. Ji buvo suorganizuota Lietuvoje ėjusių vaikų laikraštėlių pavyzdžių. Pirmuoju redaktorium buvo Bern. Brazdžionis, pagarsėjęs jaunimo tarpe kaip Vytė Nemunėlis Jam pasitraukus, redagavimą perėmė Pr. Naujokaitis, žymus pedagogas ir kritikas. Šitą sunkią naštą jis nešą jau kelinti metai.

Perėmus "Eglutę" administruoti Nek. Prasidėjimo seserim, šiemet "Eglutė" praėjusius metus baigė be jokių nuostolių; priešingai, ji sugebėjo sumokėti net senųjų skolų dalį. Visą laiką didžiu rūpesčiu ją globojo didysis lietuviškos knygos mecenatas — prel. P. Juras. Šiemet "Eglutė" gražiai žaliuoja ir žada dar labiau tobulėti, gražėti ir uoliau mūsų jaunimą lankyti.

JAKAMUTIS SVEČIUOSE PAS RAGANĄ

Jurgis Jankus, parašęs keletą knygų, už kurias spaudoje įvairiai buvo vertinamas ir kai kurių net papešiotas, paskutiniu metu mūsų jauniesiems parašė "Po raganos kirviu", įžanginiu autoriaus pasakymu skiriamą "visiems, kurie ryžtasi vanagams nudaužyti pirštus, pelėdoms papešti paausius, iš pikčiausių raganų, kurios šiandien pasaulį baigia paversti plūstančių ašarų ir neišpasakytų kentėjimų vieta, — atimti kiekvieną, dar nespėtą sudoroti būtybę, nors dėl to reikėtų ir paskutinę plunksną atiduoti" (5 psl.).

Pasakos "Po raganos kirviu" puslapiuose pagrindinis asmuo yra smagus berniukas Jakamutis, kuris mylėte mylėjo mišką, kalbėdavosi su paukšteliais, pažindavo visus girių žvėrelius: "Būdavo, atsikelia rytą, išgeria šilto pieno puodelį, ir jau miške" (7 psl.). Pasakos vietovės nėra išgalvotos pilys ar užkeikti dvarai, bet jos nukelia skaitytoją į pažįstamą Lietuvos gamtą, upes, ežerus, liūnus. Šit kaip J. Jankus pradeda sekti pasaką: "Toj vietoj Nevėžis tekėjo pro pat mišką. Pakrantėje sustoję uosiai gėrė jo vėsų vandenį ir niekada negalėjo ligi soties prisigerti" (7 psl.).

Autoriui įprastu, lengvu ir tekančiu pasakojimu tasai smagusis berniukas Jakamutis vedamas per pasakos rūmus, išmargintus įvairiais nuotykiais, kuriuos nustelbia jo susitikimas su ragana, visiems vaikams patrauklia ir gązdinančia. viliojančia ir atbaidančia sene ant šluotos, rankoje turinčia reikmenų maišelį.

Lengva, daili knygos kalba, sklandus stilius, intriguojantis pasakos sekimas greitai perveda skaitytoją per Jakamučio pasakiškąją kelionę ir, regis, kviečia pradėti pasaką nuo pradžios.

Knyga lavina skaitytojo kalbą, stilių, praturtina žodingumą, ugdo vaizduotę, todėl įdomu visiems mūsų jauniesiems.

(Jurgis Jankus: PO RAGANOS KIRVIU. Iliustravo dail. B. Vilkutaitytė-Gedvilienė. Išleido Gabija. 1953 m. 102 psl. Kaina $1.50.)

J. Gulbinas

PLAČIAME PASAULYJE

URBANOS LIETUVIAI STUDENTAI GARSINA LIETUVOS VARDĄ

Urbanoje — Champaign esančio Illinois u-to lietuviai studentai pereitų metų gruodžio pirmąjį savaitgalį savo gražiu pasirodymu populiarino Lietuvos vardą. Čia kasmet yra rengiamas užsieniečių vakaras (International Fair), kurio programa apima meninius pasirodymus, parodėles, tipiškai tautinio maisto pagaminimą ir kt. Lietuviai turėjo parodėlėje savo skyrių, kurio reikalais rūpinosi stud. A. Dundzila. Tautiškais drabužiais pasipuošusios lietuvaitės aiškino svečiams lietuvių eksponatus.

Meno programoje lietuvius šalia daugelio kitų tautų atstovavo Dainavos ansamblio šokėjų grupė, atvykusi iš Chicagos. Savo drabužių gražumu ir šokių išbaigtumu mūsų šokėjai susilaukė ypatingo publikos dėmesio. Programa buvo kartojama tris kartus, ir visada lietuvių pasirodymas buvo pačioje pabaigoje, atseit, apvainikuodamas visus kitus pasirodymus.

Sekmadienį lietuviai vėl pasirodė. Kasmet vietinė YMCA surengia keletą atskirų tautybių vakarienių su tam tikra programa. Šiemet eilė tokią vakarienę surengti buvo atėjusi lietuviams. Studentės, vadovaujamos p. Trinkienės, virtuvėje paruošė visą eilę lietuviškų valgių. Kūčių motyvais. Vakarienėje dalyvavo per 170 svečių iš įvairiausių kraštų. Buvo tikras tarptautinis vakaras. Jam vadovavo stud. R. Babickas, kuris supažindino dalyvius su lietuviškais Kūčių papročiais. Programoje buvo trumpa paskaitėlė apie Lietuvą, keletas tautinių šokių ir keletas dainų bei giesmių. Vakaras tikrai paliko gražaus atgarsio svečių tarpe: po jo daugelis dar toliau klausinėjo lietuvius apie Lietuvą, jos okupaciją ir komunistinius metodus.

Prie šio vakaro pasisekimo labai daug prisidėjo V. Germanas, šiuo metu vadovaująs Urbanos lietuvių studentų draugijai, R. Babickas, A. Dundzila, na, ir mūsų šokėjai ir dainininkai.

P. Ganvytas

CHICAGO, ILL.

Tėvų Jėzuitų patalpose Chicagoje Apygardos Jaun. Moksl. At-kų Valdyba surengė jaukų atsisveikinimą su senaja moksl. at-kų valdyba. Jame dalyvavo kuopų globėjai ir pirmininkai. Pradžioje buvo parodytas filmas iš moksleivių at-kų stovyklos ir iš Pijaus X minėjimo šventės. Pobuvį atidarė A. Šatas, padėkodamas senajai valdybai už jos dviejų metų nuoširdų darbą. Po to sekė pasikalbėjimas ateitininkiškos veiklos reikalais. Meninę dalį užpildė A. Šatas, paskaitydamas keleta savo eilėraščių.

Padėkos ženklan senajai valdybai buvo įteikta dovanėlių. Kun. P. Gedvilai: B. Brazdžionio "Didžioji Kryškelė". Vietoj atsisveikinimo žodžio jis paskaitė vieną eilėraštį iš dovanotos knygos. Kun. dr. V. Rimšeliui — Aušros Vartų Marija; A. Krikščiūnaitei, A. Šapalaitei ir R. Širmulytei—po lietuvišką takelį; A. Viliušiui — koplytėlę; Vytautui Kazlauskui—Gedimino vilką ir S. Krutuliui—J. Švaisto "Eldorado". Senosios valdybos vardu kalbėjo kun. dr. V. Rimšelis, A. Krikščiūnaitė ir A. Viliušis.

J. Žadeikis

JAUNOJI ŠATRIJA

Š. m. vasario mėn. 13 d. Chicagoje įvyko "Jaunosios Šatrijos" korporacijos steigiamasis susirinkimas. Šiuo mostu jaunieji šatrijiečiai oficialiai atsiskyrė nuo vyresniųjų, kas sveikintina, nes jaunimas galės drąsiai pareikšti savo nuomonę. Taip pat išsirinko valdybą, kurią sudaro kun. dr. P. Baltinis, A. Merkelis ir N. Jankevičiūtė. Sekmės ir drąsos, jaunieji šatrijiečiai!

CHICAGOS MOKS. ATEITININKŲ RAŠINIŲ KONKURSAS

1953 m. gruodžio mėn. Chicagos apygardos moksleivių ateitininkų kuopose buvo paskelbtas rašinio konkursas — aprašyti Chicagoje įvykusį 50 metų "Visa atnaujinti Kristuje" šūkio paskelbimo minėjimą. Už geriausius aprašymus buvo paskirtos aštuonios premijos knygomis.

Konkurso komisiją sudarė Al. Šatas, P. Bagdonas, V. Baleišytė ir V. Matikiūnas.

Visos aštuonios dovanos atiteko Cicero Vysk. M. Valančiaus vardo kuopos nariams: 1. Bernardas Prapuolenis laimėjo Lietuvių Poezijos Antologiją, 2. Zita Švedaitė — Anderseno pasakas, 3. Viktorija Remeikytė — Teresę Neumanaitę. Kiti laimėjusieji: 4. Elena Iešmantaitė, 5. Aldona Bendikaitė, 6. Ona Kreivėnaitė, 7. Vanda Vokėnaitė ir 8. Kornelija Virkutytė.

DARBŠČIOS PUTNAMO STUDENTĖS

Putnamo stud. at-kių draugovė su po-atostogine energija kimba į mokslinio ir organizacinio darbo antrą semestrą.

Per pirmąjį semestrą Annhurst kolegijoj moksle ypač pasižymėjo šios stud. at-kės: "Honor Students" — Elona Marijošiūtė, Enata Skrupskelytė; "Dean's List Students" — Elona Marijošiūtė, Enata Skrupskelytė, Aldona Vasiliauskaitė, Rūta Žukauskaitė.

Praėjusiam ateitininkiškam semestre kažin ar tokius pažymius butų galima išvesti. Todėl antrojo semestro programą draugovė nutarė eiti bendrai — susirinkimuose. Visos narės perskaitys susirinkimui skirtą temą, viena savanorė referuos ir praves diskusijas. (Pirmoji tema: Juliaus Banaičio "Valentinos" kritika; referuos E. Marijošiūtė).

Šalia šių susirinkimų Putnamo stud. at-kių draugovė turi studijų būrelį, kuriame, kun. St. Ylai vadovaujant, narės naujuoju metodu gilinasi į įvairių tradicijų kilmę, vertę ir t.t., ypač kreipdamos dėmesį į lietuviškas tradicijas.

E. M.

WORCESTERIS

Sausio 10 d. parapijos salėje susirinko Worcesterio ateitininkai sendraugiai. Programoje buvo diskusijos ateitininkų visuomeninės veiklos klausimais. Pagrindinį pranešimą padarė Pr. Stanelis. Išvadose prelegentas pabrėžė, kad ateitininko dalyvavimas visuomeninėje veikloje yra viena didžiausių jo pareigų. Tik labai dažnai tokioje veikloje ateitininkai pasirodo per kukliai.

Po pranešimo iškilo gyvos diskusijos, kuriose dalyvavo A. Dainius, J. Kuodis, L. Leknickas, Ip. Nauragis, Pr. Pauliukonis, S. Raudonis ir Z. Snarskis.

DETROITAS

Ateitininkai sendraugiai. — Sausio 24 d. Detroito sendraugių ateitininkų skyrius, kuris dabar turi apie 50 narių, turėjo metinį susirinkimą. Išrinkta 1954 metams nauja valdyba iš J. Mikulionio, M. Bajorūnienės ir J. Mikos. Revizijos komisija — Ig. Skirgaudas, A. Juška ir E. Arbačiauskas. Šiame susirinkime dalyvavo prof. Juozas Zaranka, svečias iš tolimosios Kolumbijos Pietų Amerikoje. Svečias padarė platų pranešimą apie Kolumbijos lietuvius ir jų gyvenimą.

NAUJOJI MAS CENTRO VALDYBA

Naujoji MAS Centro Valdyba pareigomis pasiskirstė sekančiai:

Pirmininkas—Algirdas Kasulaitis, 1322 East 90 Et., Cleveland 6, Ohio.

Vicepirmininkė ir mergaičių skyriaus vedėja—Elvyra Apanavičiūtė, 1439 East 94 St., Cleveland 6, Ohio.

Vicepirmininkas —Viktoras Palubinskas, 6711 Bonna Ave., Cleveland 3, Ohio.

Protokolų sekretorė—Laimutė Iešmantaitė, 5601 Linwood Ave., Cleveland 3, Ohio.

Korespondencijos sekretorius — Arvydas Barzdukas, 7509 Lawnview Ave., Cleveland 3, Ohio.

Iždininkas—Jonas Puškorius, 1837 Page Ave., Cleveland 12, Ohio.

Užsienio ir socialinių reikalų vadovas—Jonas Vyšniauskas, 5807 Linwood Ave., Cleveland 3, Ohio.

BALTIMORE, MD.

Prof. St. Šalkauskio Kuopa. Š. m. vasario 5 dieną p. Bradūno jaukiame bute įvyko kuopos valdybos ir globėjų posėdis — pasidalinimas veiklos rūpesčiais.

Padidėjus narių skaičiui, kuopa pasidalino net į keturius būrelius. Vyresniąsias mergaites sutiko globoti p. K. Bradūnienė, kuri ir iki šiol nuoširdžiai padėdavo kuopos švenčių rengimuose bei kitur. Vyresniesiems berniukams vadovauja J. Gailevičius, jaunesniosiom mergaitėm G. Buračaitė ir jaunesniesiems berniukams V. Eringis.

Posėdyje buvo nutarta dirbti daugiau būreliais, o kuopos susirinkimose šiek tiek pasidalinti nuveiktais darbais ir palaikyti bendrą nuotaiką. Buvo priimtas pasiūlymas ruošti vasario 13 d. savybės kuopos pasilinksminimą su programėle, kurios metu poetas K. Bradūnas sutiko pakalbėti tautiškumo tema.

Studentai. Baltimorės studentų at-kų draugovė nuoširdžiai dėkoja dvasios vadui kun. P. Patlabai, kuris taip jautriai atjaučia jaunimo reikalus. Kalėdų atostogų metu paskolino net savo automobilį, kad tik daugiau narių galėtų dalyvauti studentų suvažiavimuose New Yorke.

Veiklos nuotrupos. Mokslo metų pradžioje viename susirinkime C. Surdokas skaitė puikiai paruoštą paskaitą — "Kultūrinė integracija, kaip asmeninė, tautinė ir religinė problema". Po paskaitos mielas prelegentas nurodė temas referatams, kurie būtų ruošiami pačių studentų. Temos buvo priimtos ir jau pradėta rašyti, skaityti ir diskutuoti. Referatams praskynė kelią Algis Ostrauskas su "Technika ir ateitininkija". Po sklandaus referato buvo karštos diskusijos. Kolega Ostrauskas narsiai kirtosi su visais net iki sukaitimo.

Antrame susirinkime referatą — "Ateitininkas ir visuomenė" — skaitė Algimantas Meidūnas. Dėl laiko stokos diskusijos neišsivystė. Šią opią temą buvo sutarta dar paliesti kitame susirinkime su Juozo Dėdino pravedamom diskusijom.

Sekantį referatą skaitys Nijolė Dumbrytė "Mokslas, civilizacija ir kultūra".

Gen. B.

NEWTONO KOLEGIJA IR MES

Kas rudenį graži Newtono kolegija sušaukia būrį katalikių mergaičių iš visų Amerikos kraštų. Kanada, Pietų Amerika, Vokietija ir net Japonija siunčia savo dukras čonais siekti aukštųjų mokslų.

Jau penkti metai, kaip ir lietuvaičių vardas žinomas studenčių tarpe. Birutė Micutaitė ir Raminta Mantautaitė buvo pirmosiomis pionierėmis. Savo gabumais, darbštumu ir drausmingumu jos pakilo į geriausių mokinių tarpą ir praskynė šviesius kelius kitoms lietuvaitėms. Jos baigė su pagyrimais ir dabar gilina studijas Fordhamo ir Loyolos universitetuose.

Šiuo metu Newtone studijuojame trys lietuvaitės: Dalia Skudžinskaitė, Danutė Petronytė ir Daiva Nauragytė. Kadangi visos esame ateitininkės, tad kaip gi neprasitarsi apie ateitininkų organizaciją ir jos siekimus? Ne vien studenčių, bet ir profesorių tarpe kilo susidomėjimas ateitininkija, o taip pat ir Lietuva.

Štai ateina "Ateitis" ir nesuprantama, bet draugiška kalba pasveikina susidomėjusį būrelį mūsų kitataučių draugių. Ir liejasi tuomet anglų kalboje lietuviško jaunimo žodžiai, mes pasakojame apie neseniai praūžusią stovyklą Kennebunke, verčiame anglų kalbon savo kolegų ir draugų kūrinius, aiškiname savo idealus.

Kiekvienais metais kolegijoje įvyksta katalikiško meno paroda. Meninei programai išpildyti jau du kartus buvo pakviesta So. Bostono lietuvių jaunimo tautinių šokių grupė, sukėlusi pasigėrėjimą svečių tarpe. Pereitais metais suruoštoje tarptautinėje parodėlėje lietuviški gintarai ir juostos margavo šalia japoniškų šilkų. Mažutė Lietuva tapo gerai žinoma, nors ir tiktai Newtono mergaičių kolegijai.

Kolegija yra Newtono miestelyje, vos keleta mylių nuo Bostono. Čia mokomės, dirbame, ir mokslo dienos plaukia, skrenda baltais debesim. Žalieji kolegijos parkai užsimeta purpurinius apsiaustus, margais lapais nubarsto takus, ir pagaliau ištiesia plikas sušalusias šakas mėlynan dangun pavasario laukime. Šitame gražiame, vaišingo krašto kampelyje mūsų širdys dažnai kartoja tai, ką pasiryžome branginti: "mokslas, dorumas, tautos reikalai . . ." **Daiva Nauragytė.**

KAS KĄ VEIKIA

—Juozas Kijauskas, clevelandietis stud. at-kas ir uolus sportininkas, sausio vidury buvo pašauktas į JAV kariuomenę.

—Stasys Gabaliauskas, ateitininkas sendraugis, ilgą laiką buvęs Pittsburgo "Lietuvių Žinių" redaktorius, išvyko ilgesnei kelionei po Pietų Ameriką ir Europą.

—Adv. A. Keturakis išrinktas Bostono lietuvių teisininkų draugijos pirmininku.

—Kostas Jurgėla, Amerikos Balso, lietuvių skyriaus direktorius, New Yorko lietuvių veikėjas ir ateitininkas sendraugis, sausio 5 d. Fordhamo u-te gavo filosofijos daktaro laipsnį.

—Jeronimas Pleinys Kanadoje, Hamiltone, uoliai platina lietuvišką spaudą.

—Jonas Šoliūnas, dažnai "Ateityje" rašąs sportiniais klausimais, studijuoja žurnalistiką Wilson kolegijoje ir yra tos kolegijos laikraščio sporto skyriaus redakcijos narys.

—Dr. Gediminas Grinevičius įsikūrė Chicagoje ir atidarė gydytojo kabinetą.

—Elena Sruoginytė ir Ričardas Garbaliauskas susituokė Jersey City liet. kat. parapijoje.

— Antanas Musteikis, studijavęs sociologiją New Yorko Universitete, gavo filosofijos daktaro laipsnį.

—Vincas Totoratis, buvęs Tuebingeno stud. at-kų d-vės pirm., ten pat baigė medicinos mokslus ir parašė mokslinį darbą.

—Rūta Stanulytė baigė Tuebingene medicinos mokslus ir išvyko į Kanadą.

—Juozas Kazlauskas išrinktas šiems metams Waterburio ateitininkų skyriaus pirmininku.

—Pranas Zaranka, Detroito konservatorijoje studijuojąs dainavimą, vasario 2 d. turėjo savo pirmąjį viešą pasirodymą konservatorijos ruoštame koncerte.

—Irena Ausiukaitytė, baigusi kolegiją Wichita, Kansas, šiuo metu studijuoja Loyolos universitete Chicagoje.

AIDAI

KULTŪROS ŽURNALAS

SUPAŽINDINS:

- su geriausia lietuviška kūryba,
- įvairiom mūsų kultūros problemom

Metams — 6 dol.

ADRESAS: AIDAI, 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y.

LIETUVIŲ STUDENTŲ DĖMESIUI

Balandžio mėnesį bus renkami nauji LSS J. A. Valstybių centro organai. Centro organų sudarymas yra nepaprastai svarbus tolimesnei Sąjungos veiklai ir gerovei, todėl visi studentai turi suprasti savo pareigą rinkimuose dalyvauti. Balsuoti galės tik šiais mokslo metais užsiregistravę Sąjungos sekretoriate studentai, arba tie kurie laiku užsiregistruos Sąjungos skyriuose. Registravimosi terminas nustatytas **iki kovo mėn. 15 d.** Registruotis galima šiuo adresu: **R. Mieželis, Harvard Graduate School of Business Administration, Morris Hall B-42, Boston 63, Mass.** Rinkiminė komisija sudaryta Clevelande. Greitu laiku ji paskelbs kandidatų statymo datą ir sąlygas.

MALONŪS "ATEITIES" SKAITYTOJAI!

Pradedant naujus metus "Ateitis", turi tuos pačius rūpesčius. Ji nenori sumenkti nei forma nei turiniu. Nežiūrint redaktorių ir bendradarbių didelio pasiaukojimo, jos finansinė būklė nėra lengva. Ji nebūtų tokia sunki, jei visi skaitytojai uoliai atsilygintų prenumeratą. Už 1953 m. skaitytojai mums liko skolingi dar apie 700 dolerių. Čia kreipiamės į visus "Ateities" skaitytojus, prašydami atsilyginti senas skolas, o taip pat nedelsti užsimokėti prenumeratą už šiuos 1954 metus. Visi "Ateities" platintojai labai prašomi su ta pačia energija, kaip ir 1950 metais, platinti "Ateitį" lietuviško jaunimo tarpe. Mūsų šūkis paskelbtas š. m. "Ateities" Nr. 1: **"Iki kovo mėn. 1 dienos surasti nemažiau 200 naujų "Ateitjes" skaitytojų"** dar neįvykdytas, tad šį terminą mes nukeliame iki balandžio mėn. 1 d. Tai bus nesunku padaryti, jei visi vieningai šio darbo imsimės.

"Ateities" administracija.

At-kų Federacijos Piniginio Vajaus Metu Laimėjimų Bilietų Nupirko ar Išplatino už 10 ir daugiau dolerių

1. Kun. J. Valantiejus Waterbury, Conn. $10.00
2. Antanas Girnius, So. Boston, Mass. 10.00
3. K. Grina, Chicago, Ill. 12.50
4. Vl. Šimaitis, Chicago, Ill. 10.00
5. Dr. J. Starkus, Chicago, Ill. 10.00
6. M. Titas, Cleveland, Ohio, 10.00
7. Dr. A. Alekna, Chicago, Ill. 10.00

Ateitininkų Federacijos Vyr. Valdyba visiems daugiau ar mažiau parėmusiems piniginį vajų savo auka labai nuoširdžiai dėkoja.

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkojame kun. E. M. Paukščiui, Chester, Pa., lietuvių parapijos klebonui, už 100 dol. auką Ateitininkų Federacijos reikalams.

At-kų Federacijos Vyr. Valdyba.

NAUJI "ATEITIES" GARBĖS PRENUMERATORIAI 1954 M.

Kun. J. J. Valantiejus, Waterbury, Conn.
Kun. Ant Deksnys, E. St. Louis, ILL.
Kun. A. Petraitis, Chicago, ILL.
J. Rimeikis, Vokietija.
Kun. dr. Ant. Juška, Chicago, ILL.
Kun. J. Gedvila, Glentano, Mo.
M. Šaulienė, Paterson, N. J.
Kun. E. M. Paukštys, Chester, Pa.
Dr. K. Ambrozaitis

"Ateities" administracija labai nuoširdžiai dėkoja visiems Garbės Prenumeratorams, savo auka parėmusiems "Ateities" nelengvą kelią iki jos skaitytojų.

"ATEITIES" ATSTOVAI IR PLATINTOJAI

ANGLIJOJE — Kun. J. Kuzmickas, 21 Ann Place, Little Horton, Bradford, York.

ARGENTINOJE — Kun. Pr. Garšva, Mendozza 2280, Avellaneda, Buenos Aires.

AUSTRALIJOJE — Kun. P. Jatulis, Archbishops House, West Terrace, Adelaide.
Vyt. Čižauskas, 36 Grosvernor St., Moonee Ponds, Melbourn.

BRAZILIJOJE — Kun. P. Ragažinskas, Caixa Postal 4118, Sao Paulo.
Meldutis Laupinaitis, Rua Projetada "9" Nr. 8 V. Primavera Sao Paulo, Caixa Postal 118.

KANADOJE — Vyt. Aušrotas, 206 Gilmour Ave., Toronto, Ont.
Jer. Pleinys, 113 Cannon St., Hamilton, Ont.
"Tėviškės žiburių" knygynas, 941 Dundas St., Toronto, Ont.
"Spaudos Kioskas", 377 Williamboard St., Verdun — Montreal, Que.
J. Urbonas, 575 Giles Blvd., W. Windsor, Ont.

KOLUMBIJOJE — Kun. N. Saldukas, Ibague, apartado national 20.

VENECUELOJE — Kun. A. Sabaliauskas, Colegio Salesiano, apartado 369, Caracas.

VOKIETIJOJE — Kun. Alf. Bernatonis, (16) Dieburg / Hessen, Minnenfeldstr. 33.
Kun. P. Girčius, Lager Wehnen, (23) Oldenburg i. Old.
Kun. A. Paškevičius, (16) Lempertheim, Huettenfeld, Schloss Reunhof.

U. S. A. — K. Bradūnas, 1127 Bayard St., Baltimore 23, Md.
J. Karvelis Co., 3322 So. Halsted St., Chicago 8, Ill.
A. Valavičius, 5827 So. Claremont Ave., Chicago 36, Ill.
V. Rocevičius, 1319 E. 89th Street, Cleveland 6, Ohio.
Degutis, 1740 23rd St. Detroit 16, Mich.
V. Vaitkus, 85 Arnold St., Waterbury 8, Conn.

ALp(LKA)1786
1954, Nr.2

Dail. L. Truikys

Dekoracija

ATEITIS, 1954 M. NR. 2

90. 725. 153